

ТЕРЕН

Україна

число 1 (29), весна 2011 року

Газета української молоді

Теми номера:

Ярослав Ляш:
«Нехай наступні
зроблять
краще...».
інтерв'ю

стор. 3,5

«Мережа
сміливих»
А. Парубій

стор. 4

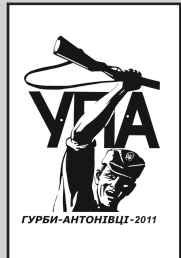
«Русский мір»
гірше війни»
О. Пушняк

стор.6

«Опір режиму.
Що може робити
кожен»
А. Левус

стор.6

Теренова гра
«Гурби-
Антонівці»
знову оголошує
мобілізацію!

стор. 8

Молодість – енергія – перспектива!

Відбувся VI Всеукраїнський Збір МНК

5 лютого 2011 року на Тернопільщині відбувся VI Всеукраїнський Збір Молодіжного Націоналістичного Конгресу, на якому були присутні понад 70 гостей і делегатів з більшості регіонів України. Розпочався Збір виконанням гімну України, після чого учасники хвилиною мовчання вшанували пам'ять Почесних членів МНК Олександра Богатирчука (який трагічно пішов з життя 6 травня 2002 року) та заступника Голови Проводу ОУН, «хрещеного батька» МНК Івана Гавдиди (вбитого у м. Кисві 30 серпня 2003 року).

Далі Збір продовжився привітальними словами гостей, серед яких були Тарас Гребеняк та Василь Бойко – представники Центру Національного Відродження ім. Степана Бандери, Олександр Солонтай – громадський діяч, голова ФРІ в 2004-2008 роках, Святослав Липовецький – історик та публіцист, Віктор Рог та Олег Медуниця – Почесні члени МНК, Андрій Парубій – народний депутат України, Віктор Бобиренко – голова управління молоді і спорту Сумської ОДА в 2005-2010 роках та інші, серед яких – засновники МНК. Причиною помпезності і урочистості згаданої події було те, що днями виповнилося 10 років з дня заснування Молодіжного Націоналістичного Конгресу.

«Коли ми тільки стояли на витоках творення МНК, я твердо знав – наше завдання – вберегти молодь від зневіри. Пройшло десять років і тепер я можу сказати – ми і наші наступники з завданням впорались. Я бажаю вам скреготу сумління, відповідальності перед тими, хто в 1929 році створював ОУН і перед тими, хто сьогодні робить перші кроки. Якщо не ми, то хто? Якщо не зараз, то коли? Будьте активними, принциповими, станьте кращими за нас і високо тримайте червоно-чорний стяг» – сказав у своєму виступі перший Голова МНК Віктор Рог.

Василь Бойко зачитав привітання від Голови Проводу ОУН (б) Стефана Романіва, в якому Голова зазначив: «Історія націоналістичного руху від самого початку творилася, живилася і реалізувала себе з допомогою, в основному, української молоді. Великі Чини творили молоді українці, які горіли завзяттям та були одержимі ідеєю служити своєму народові. Бажаю вам продовжувати цю славу традицію, яка єдина стане гарантією, що майбутнє української нації буде в надійних руках».

Наступною точкою в програмі збору стали звіти Голови МНК Ярослава Ляша, Голови Секретаріату Рустамі Якименка та Голови Ради Честі Ярослава Фурса. Варто відзначити той факт, що у звітах було виголошено не тільки про здобутки МНК за останньої каденції керівництва. Зокрема в своєму звіті Голова Секретаріату Рустамі Якименко відзначив успіхи в роботі інформаційно-пропагандивної референтури, розповів про фінансові здобутки організації, а також піддав конструктивній кри-

тиці роботу організації за підзвітний період.

«Діяльність організації завжди оцінюється за її результатами, вік організації триває доти, доки вона дає результати. Тому важливим для будь-якої громадської організації є її визнання. МНК увійшов в ТОП-10 молодіжних громадських організацій України у 2010 році за версією Studnews і зайняв 2-ге місце в списку найефективніших молодіжних громадських організацій за результатами дослідження Агенції стратегічних досліджень» – про це повідомив у своєму звіті Голова МНК Ярослав Ляш.

«За останні 10 років організація стала для мене не тільки місцем, де я мав змогу сповнювати свої обов'язки перед Батьківщиною і служити Ідеї, а й середовищем вірних друзів, родинних стосунків, екстремальних пригод та незабутніх емоцій, які залишаться зі мною на все життя».

Ярослав Ляш завершив свій виступ словами вдячності тим, з ким довелося працювати, та настановою для нового керівництва МНК: «Я зробив усе, що міг... Нехай ті, що підуть за мною, – зроблять більше і краще».

Далі Збір обрав нове керівництво Молодіжного Націоналістичного Конгресу. Головою організації одноголосно обрано Сергія Кузана (Київ), який до цього часу обіймав посаду заступника. Його заступниками стали Андрій Бень (Львів) та Богдан Яремко (Тернопіль), Головою Секретаріату обрано Катерину Аврамчук (Київ). До складу Центрального Проводу МНК увійшли Іван Кішка (Київ), Рустамі Якименко (Київ) та Дмитро Жмайло (Полтава).

продовження на стор. 2

Рейтинг молодіжних ініціатив 2010

Агентство Стратегічних Досліджень провело дослідження активності молодіжного громадського руху за підсумками 2010 року. Рейтинг було складено за трьома напрямками: «Найефективніші молодіжні громадські організації 2010 року», «Найефективніші молодіжні лідери-2010», «Найефективніші молодіжні ініціативи-2010».

Лідерів рейтингу визначали за критеріями: резонансність заходів, проведених молодіжними організаціями, практичний ефект від заходів та активність в інформаційному полі.

Топ-10 найефективніших громадських організацій за підсумками 2010 року склали:

1. ВМГО «Фундація регіональних ініціатив»
2. ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес»
3. ВМГО «Молодий Народний Рух»
4. ВМГО «Студентська республіка»
5. Громадська ініціатива «Студентський захист»
6. ВМГО «Демократичний альянс»
7. Незалежна студентська профспілка «Пряма дія»
8. НСОУ «Піаст»
9. ВМГО «Дебатна академія»
10. ВМГО «Європейська молодь України»

Не потрапили до топ-10, але також досить серйозно проявили себе також такі організації як Студентський патруль країни (СПЕКА), «Національний альянс», Спілка української молоді в Україні (СУМ в У), ВМГО «Молода Просвіта», Українська Асоціація студентського самоврядування (УАСС), Спілка ініціативної молоді (СІМ), Союз молоді регіонів, «Батьківщина молода», Українська студентська спілка, Українська народна молодь.

Топ-10 молодіжних лідерів-2010

1. Євгенія Малих (Київ)
- Член Ради старійшин ВМГО «Фундація регіональ-

них ініціатив» (ФРІ), член Національного комітету «Молодіжна варта: молодь за вами спостерігає!», співорганізатор і координатор масових виступів молоді проти міліцейського свавілля «НІ!-поліцейській державі!» та компанії «Влада, будуй об'єднане!».

2. Сергій Пархоменко (Київ)

Член ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес» (МНК), головний редактор газети «Молодіжна варта», співорганізатор та координатор «АнтиТабачної кампанії», координатор молодіжної ініціативи «Оновлення країни».

3. Іван Крулько (Київ)

Голова ВМГО «Молодий Народний Рух», координатор молодіжного руху «Спротив».

4. Андрій Черних (Київ)

Лідер громадської ініціативи «Студентський захист», один з організаторів акцій студентської непокори проти реформ з боку Міністерства освіти і науки України.

5. Павло Вікнянський (Київ)

Голова ВМГО «Студентська республіка», Голова Народно-демократичної ліги молоді, голова Секретаріату ВСМДГО «Український молодіжний форум».

6. Олександр Солонтай (Київ-Ужгород)

Член ВМГО «Фундація регіональних ініціатив», член Національного комітету ГІ «Молодіжна варта».

продовження на стор. 3

Шлях воїна:

велич меч, розуму і духу

У пору сучасної буденності, якщо ми питаємо молоді: з чим у них асоціюється Японія? Почуємо велику кількість дивних, але вже звичних для нашого вуха слів: суші, саке, кімоно, гейша, карате, орігами, екібана, хоку, самурай... Саме останнє слово є найбільш значимим і величним для долі Японії.

Слово «samurai» походить від давньо-японського дієслова «samurau» – «служити», «охороняти». Самураї походять від селян, які з розвалом загальної військової повинності залишилися професійними воїнами (bushi) і ставали на службу за натуральну платню чи земельний наділ. Справою аристократії були наука, література, мистецтво. Але й серед аристократів були роди, яких із столиці витіснили в провінцію, де частіше потребувався меч для воєн, аніж сувої. Окремі аристократи змогли згуртувати навколо себе самураїв, спертися на їхню військову міць і здобути перевагу у політичній боротьбі. Так виникли самурайські клани.

Протягом століть Японія переживала соціально-економічну і політичну кризу. Самураї швидко визначили витонченим естетам-чиновникам свої межі: їм залишили платню з власних наділів, жорстоко караючи за спроби політичних інтриг.

Проте безжална і деспотична влада самурайського клану Тайра, яка знехтувала іншими самурайськими кланами, традиціями імператорського двору, інтересами духовенства та селян, – призвела до тривалої і кривавої громадянської війни. Внаслідок повстань, владу перебїрали інші самурайські клани.

У таких болісних муках народжувалась нова політична система – військово-самурайська диктатура «сьогуна́т», якій вдалося відродити японську державність, культурну й етнічну самобутність «Країни Вранішнього Сонця».

продовження на стор. 7

Діяльність МНК. Коротко

Всеукраїнські заходи

29.12.2010

На початку грудня перший інформаційний студентський ресурс StudNews, оголосив про запуск Рейтингу Молодіжних Організацій України.

Поміж майже 30 молодіжних організацій було визначено ТОП-10, до якого увійшов і Молодіжний Націоналістичний Конгрес. Загалом в голосуванні взяло участь 2891 людина.

Отже, ТОП 10 молодіжних організацій України за версією StudNews:

- 1) АІЕСЕС-27,3 %
- 2) НСОУ «Пласт»-15,5 %
- 3) Європейський молодіжний парламент - 11,2%
- 4) ВМГО «Дебатна академія»-9,9 %
- 5) Наука при каві (9%)
- 6) Фундація регіональних ініціатив-8,7%
- 7) АЕГЕЕ-8,7%
- 8) Молодіжний Націоналістичний Конгрес-8,1%
- 9) Демократичний Альянс-7,9%
- 10) Студентська республіка-6,2%
- 10) Спілка Української Молоді-6,2%

Керівництво ВМГО «МНК» висловлює щире подяку всім, хто підтримав організацію.

17.01.2011

Під Адміністрацією Президента відбулася акція протесту патріотичних організацій ВО «Свобода», УНА-УНСО, Наша Україна, МНК, Тризуб та ін. Учасники закликали зупинити міліцейське свавілля та політичний терор, яке чиниться з вказівки влади; а також висловили протест проти неправомірних масових арештів патріотів у справі підризу пам'ятника Сталіну в Запоріжжі.

22.01.2011

На мосту Патона до Дня Соборності кількасот молодих людей об'єднали два береги Дніпра «живим» ланцюгом. Ще однією особливістю акції стало те, що учасники зшили 30-метровий державний прапор.

Акція відбувається вже четвертий рік поспіль і з кожним разом збирає все більшу кількість учасників. Її засновником і організатором є Братство козацького бойового звичаю «СПАС», а цього року приєдналися Молодіжний Націоналістичний Конгрес, «Відсі», «Молода Просвіта», «Скіфи», «Демократичний Альянс», Спудейське Братство НаУКМА, «Пласт», Фундація Регіональних Ініціатив, Молодий Народний Рух та ін. Паралельно «живий ланцюг» було утворено і в інших містах по всій Україні.

16.02.2011

Біля Вищого адміністративного суду України (ВАСУ) відбувся мітинг, пов'язаний із розглядом справи щодо позбавлення Головного Командира УПА Романа Шухевича звання «Герой України». Серед учасників - представники НСНУ, МНК, УНСО, Української партії.

У своєму слові Голова ВМГО МНК Сергій Кузан, зокрема, наголосив: «Сьогодні Вищий адміністративний суд України має шанс або прийняти законне рішення або підтвердити те, що його діяльність керується не Законами України, а вказівками з Банкової». У висліді, суд не прийняв жодного рішення і призупинив справу.

Волинь

22.01.2011

У 92 річницю проголошення Акту Соборності українських земель близько 500 лучан та гостей міста створили «живий ланцюг», який простягнувся від пам'ятника Лесі Українки до пам'ятника Тарасові Шевченку.

Також молодь організувала флеш-моб: на символічній мапі України українці написали гасла, які, на їх думку, зможуть об'єднати Україну та сприятимуть утвердженню Української Соборної Держави. Адже лише така держава забезпечить права та свободи людини і захистить інтереси всіх українців.

Організатори громадської акції: Молодіжний Націоналістичний Конгрес, Батьківщина Молода, Національний Альянс, Холмщина Молода, Демократичний Альянс, Молодий Народний Рух, Волинський молодіжний патріотичний центр, Українська Народна Молодь.

Житомир

16.12.2010

У приміщенні Житомирського державного педагогічного університету відбулась презентація книги відомого історика та громадського діяча Святослава Липовецького «ОУН (бандерівці): фрагменти діяльності та боротьби».

Організатором заходу виступив Житомирський осередок Молодіжного Націоналістичного Конгресу. В презентації окрім автора взяли участь заступник голови МНК Сергій Кузан, кандидат історичних наук Геннадій Леонідович Махорін, а також студенти представники ЗМІ, громадських організацій та політичних партій.

Молодість – енергія – перспектива!

Відбувся VI Всеукраїнський Збір МНК

паніка змінюється жахом, а зрада прагне триумфу... Опір зламано і фронт є прорваним... Командири рятуються ганебною втечею... Але знаходяться ті, хто знову піднімається після поранень і важких ударів... Хто знову піднімає прапор, формує фронт і відбиває удар. За такими йдуть лише найвідважніші. Такі стають взірцем віри і твердинею духу. Таких людей чекає слава і перемога... Я вірю і знаю: Молодіжний Націоналістичний Конгрес є саме такою організацією.

Напередодні, в рамках програми VI всеукраїнського збору МНК відбулося ще два заходи.

Перший – круглий стіл на тему: «Молодіжний націоналістичний рух в Україні. 10 років МНК». Круглий стіл проходив у форматі «зустрічі старих друзів», адже його учасниками стали засновники і теперішні діячі організації, ті, хто має досвід роботи і спільних акцій з МНК.

Другий захід – це покладання квітів у Тернополі до пам'ятників Провідникам ОУН Степану Бандері та Ярославу Стецьку.

Збір завершився святковими урочистостями і концертною програмою на честь 10-ї річниці Молодіжного Націоналістичного Конгресу.

10 років Молодіжному Націоналістичному Конгресу

Новообране керівництво МНК, в особі Голови Секретаріату Катерини Аврамчук, подякувало всім, хто весь цей довгий час були і залишаються надалі нашими побратимами, наставниками і вчителями; за довіру і за те, чого вони нас навчили - залишатися вірними своїм принципам й ідеям завжди і повсякчас, не шукати легких шляхів і виправдань своїм поразкам, навчили боротися і перемагати.

Василина Краплих,
Інформцентр МНК

Сергій Кузан

Народився 16.05.1984 р. в м. Прилуки, Чернігівської області у родині лікарів. З 1986 по 2001 рік проживав і навчається у м. Біла Церква Київської області.

У 2001-2006 роках навчається у Національній юридичній академії України ім. Ярослава Мудрого (Інститут підготовки кадрів для органів прокуратури України). Закінчив з відзнакою.

2003-го року вступив до Всеукраїнської молодіжної громадської організації «Молодіжний Націоналістичний Конгрес». Брав активну участь у Помаранчевій революції.

У 2005-2006 роках - член політради Київської районної організації політичної партії «Народного Союзу «Наша Україна» в м. Харкові, згодом обіймає посаду юриста.

2005 року обраний до Ради Честі МНК.

Після закінчення Академії – працює на посаді помічника прокурора м. Біла Церква. У вересні 2007 звільняється з прокуратури та переїжджає до Харкова за сімейними обставинами.

Жовтень - 2007 - квітень 2010 року – голова Харківської обласної організації МНК, заступник Голови ВМГО «МНК».

У 2008-2010 роках забезпечує юридичний супровід господарської діяльності кількох поліграфічних підприємств м. Харкова. Помічник-консультант на громадських засадах депутата ВР України Гнаткевича Ю.В.

5 лютого 2011 року на VI Всеукраїнському Зборі обраний Головою Молодіжного Націоналістичного Конгресу. Одружений. Дружина - Кузан (Руденко) Оксана Володимирівна, 1985 року народження, родом з Харкова, член МНК. Захоплення: туризм, регбі, волейбол.

Свято єдності українців у Харкові

Близько півтисячі харків'ян прийшло до пам'ятника Тарасу Шевченку, щоб відсвяткувати День Соборності України. На урочистому мітингу перед присутніми виступили представники різних політичних партій та громадських організацій, серед яких «Молодіжний Націоналістичний Конгрес», «Воля», «Молода Просвіта» та «Поступ».

Олександр Омельченко, голова Харківського осередку МНК: «1919 року були більш скрутні часи ніж зараз, а об'єднання українських земель відбулося. Сьогодні ми маємо діяти заради майбутнього наших дітей та пам'яті про покоління полеглих за Незалежність. Ми єдині та дієві тоді, коли, як пальці, разом стиснуті в кулак, як тримає його стиснутим Великий Тарас на цьому постаменті. Разом ми - сила!»

По завершенню мітингу учасники вишикувалися в «живий ланцюг єдності», який одночасно зробили більш як у 20 містах України. Ірина Клачек, член МНК: «Ще 1990 року подібний ланцюг з близько двох мільйонів українців простягнувся від Києва до Львова, а сьогодні ми знову будемо цей символ, щоб показати єдність харків'ян з усією Україною».

Прес-служба ХОО МНК

МНК вшановує героїв Крут

Члени МНК разом з іншими патріотичними організаціями та партіями серед яких були представники УНА-УНСО, КУНу, НСНУ, новоствореного Руху «ОПР» та ін. приїхали на місце бою під станцією Крути для того, щоб вшанувати пам'ять полеглих героїв.

Всього у заходах взяло участь близько пів тисячі чоловік з усіх куточків України, були представники з Харкова, Львова, Сум та Києва.

«Ми, молоді націоналісти, з особливою шаною ставимось до Героїв Крут. Адже вони не мали нічого: ні відповідної підготовки (багато з них були однолітками наших школярів), ні військової підтримки (грушевські-винниченки відмовились від національної армії, перебуваючи під облогою ідей соціалізму та демократії), ні підтримки свого уряду (який тікав в цей час, кинувши хлопців на бійню)... Але тим, кого ми зараз називаємо «Героями Крут» було плювати на все це: вони САМІ зголосились стати на захист Батьківщини, вони САМІ прийняли бій. Не за Грушевського чи його соціалістичні гасла – а за свою Україну!!!» - так прокоментував подію заступник голови МНК Сергій Кузан.

Інформцентр МНК

У акціях проти фальсифікацій на виборах президента Білорусі ув'язнено «випускника» вишкільних таборів МНК

Після завершення голосування на президентських виборах 19 грудня 2010 р. білоруські опозиціонери і жителі Мінська, незадоволені повідомленнями про перемогу Олександра Лукашенка, влаштували несанкціонований мітинг в центрі столиці. Декілька активістів спробували узяти Будинку уряду штурмом.

Міліція розігнала акцію і затримала більше 600 людей, включаючи лідерів опозиції.

20 грудня Президентом Білорусі Олександром Лукашенком було дано доручення спецслужбам оприлюднити список 20 найбільш активних учасників акцій протесту, яким було присуджено різні терміни ув'язнення. Назва списку – «Они штурмували Дом Правительства».

У розсекреченому досє білоруських спецслужб до згаданого списку під №2 внесений (переклад з російської): «Гнедчик Олег Андресвич. 1986 р.н., мешканець м. Мінськ. Один із координаторів Громадянської кампанії «Говори Правду». Активіст «Молодого фронту». Регулярно бере участь у вуличних акціях. У травні 2006 року брав участь у навчальних семіна-

рах і вишколах з бойової підготовки у лісовому таборі в Західній Україні, організованому українським націоналістичним формуванням «Молодіжний Націоналістичний Конгрес». У 2006 році засуджений до 1 року виправних робіт за статтею 205 Карного Кодексу Республіки Беларусь. Безпосередньо брав участь у погромах, здійснював штурм адміністративної будівлі — Будинку Уряду, розбивав вікна, двері, наносив удари співробітникам правоохоронних органів, закликав протестуючих до активних дій».

Першоджерело – офіційне видання Адміністрації Президента Республіки Беларусь «Советская Беларусь» (<http://sb.by/area/rfq/>).

Довідка. Протягом 2001-2008 років МНК провело ряд переговорів і підписало низку домовленостей у сфері патріотичного виховання з Білоруською партією свободи (БПС), Молодим Фронтом, ЗУБР та Правий Альянс. Десятки представників Білорусі взяли участь у різноманітних заходах МНК.

За вказаний період у Білорусі працювало

4 емісара від МНК. У 2003 році Білоруською митницею було конфісковано два ящики історичної та навчальної літератури для української діаспори та білоруських патріотичних організацій. Для Білорусі видавався російською мовою спецвипуск «ТЕРЕН УКРАЇНА». Влітку 2008 року Білоруське державне телебачення (услід за російським телеканалом «РТР-Россия») показало документальний фільм про підготовку «білоруських бойовиків» на території України, зокрема в таборах МНК.

Інформцентр МНК

ЯРОСЛАВ ІЛЯШ: «Нехай наступні зроблять краще...»

Ярославе, Ви 20 років свого свідомого життя віддали молодіжному громадському рухові. Як він змінився за ці роки? Як тепер можна його охарактеризувати?

- Якщо декількома словами: складний і більш масовий. Я не можу сказати, що моя діяльність була така масштабна, що це мало суттєвий вплив на громадський рух загалом. Це, напевно, надто сміливе припущення. Але, справді, більшу частину свого життя віддав патріотичному і націоналістичному молодіжному руху, ще з часів СНУМу.

Пригадую, що навіть у Києві, 12 років тому я особисто знав близько 80% усіх молодих людей, у яких була чітка і дієва позиція у патріотичному русі. Це було не так багато людей і було чітко зрозуміло: свої і чужі, кар'єристи і фанатики, співчуваючі і провокатори. Дуже мало було політично ангажованих і корисливих. Адже тодішній режим не давав жодних шансів патріотичній молодій людині мати якусь політичну перспективу.

Зараз є все для роботи: досвід, ресурси, політично активне суспільство, мобільний зв'язок, інтернет, соціальні мережі. Все це дає неабиякі можливості бути ефективним у діяльності. Але мушу відзначити і більш вишукані форми репресій сучасного режиму та значну конкуренцію у молодіжному середовищі, щоб бути лідером у громадсько-політичному житті. Воно прогресує і не дає можливості порпатися у своїх рефлексіях. Молодь завжди буде шукати кращих і дієвіших. І це дуже добре. Але молодь має бути і мудрою. У сучасній палітрі молодіжного громадського життя легко загубитись чи бути використаним: антифашисти, анархісти, автономні, скіни, легалайси, різноманітні кампанії та громадські ініціативи і т.п. Моя порада: не марнуйте час на експерименти і безформні зацікавленості. Знайдіть час бути корисним Україні, будьте вірні своєму обов'язку перед громадою та знайдіть ту організацію, яка максимально відповідатиме вашому покликанню.

Молодіжний Націоналістичний Конгрес «бачив» авторитаризм Кучми, демократію і українофільство Ющенка, російський шовінізм Януковича... Якими ці етапи є для молодіжної політики в Україні? У висліді цього, якою з позицій Вашої організації, повинна бути політика держави стосовно молоді?

- Можу сказати, що за Кучми у нашому середовищі домінували революційні настрої і усі ми до таких подій готувалися. Це нам дуже допомогло під час Помаранчевої революції. Навіть російське і білоруське телебачення знімали про це документальні сюжети. У Верховній Раді заслуговувався звіт заступника голови СБУ Ігоря Дріжчаного про події в Мукачеві у 2004 році. Таких прикладів було безліч. Нам це навіть заважало нормально діяти, оскільки багато хто з

«помаранчевих» штабістів вважав нас екстремістами тільки тому, що у нас було різко категоричне ставлення до тодішнього режиму. А молодіжна політика тих часів була наскрізь корумпована і керувалась СДПУ(о). Тому говорити про самостійність молодіжного громадського руху є надто оптимістичним припущенням.

При Юшенку ситуація змінилася. Припинилися цькування, але суттєвої підтримки не було ніколи. Треба розуміти, що у 2005-2009 роках декларувалася підтримка патріотичних ініціатив, але системного бачення, проміжних завдань і кінцевої мети – не було.

Від теперішньої влади ми інтуїтивно

чекаємо репресій з боку силовиків та нехтування патріотичним вихованням з боку профільних міністерств. Можливо наші доморошені можновладці і не характеризуються ініціативністю в цьому напрямку, тому дадуть відповідну вказівку наші північні сусіди. Соратник Путіна, ідеолог «Єдиної Росії» та лідер Міжнародного Євразійського Руху Олександр Дугін добре про нас інформований.

Зокрема, нашому активісту і координатору «АнтиТабачної кампанії» Сергію Пархоменку вже погрожували фізичною розправою.

А загалом, я вважаю, що в Україні зараз досить багато професійних і компетентних молодих людей з різних громадських середовищ, яким можна було б доручити формувати молодіжну політику на засадах відкритості, конкурентності та захисту національних інтересів.

На сьогоднішній день Ви є Почесним членом МНК і обіймали посаду Голови протягом 2007-2011 років. Як Ви бачите розвиток цієї структури в найближчий час після кардинальної зміни керівництва?

- Я дуже потішений, що зміг передати

справу свою і попередників новому поколінню МНКівців. Як казав Святослав Липовецький: «Кожному такому поколінню буде все важче і важче. Перші покоління пам'ятають учителів, другі – учнів, треті – вже вчать на своїх помилках і шукають свій шлях». Нове керівництво МНК має відповідний гарт і підготовку, мають знання і бажання працювати у нових умовах. І це було кредом нашої організації: бути адекватним викликам часу та вимогам організації. Маю підстави говорити, що теперішнє керівництво зробить новий крок у організаційному поступі.

Гадаю, організація не тільки збереже свою самобутність, унікальність вишкільної системи та провідні позиції у молодіжному громадському русі, а й зможе знайти свої шляхи у міжнародній співпраці, роботі в студентському середовищі та серед неформальних груп. Перші зерна вже посіяні, «вчителі» передали свій досвід і зв'язки, створена своя корпоративна етика і філософія – все це принесе чимало цікавого у розвиток українського націоналістичного руху.

Молодіжний Націоналістичний Конгрес нещодавно відсвяткував ювілей - своє десятиріччя. Ви були серед засновників і усі ці роки перебували на керівних посадах. Які труднощі організації довелося Вам долати за ці 10 років? З якими справилися, а з якими – ні?

- Для нас першочерговим завданням було знайти місце у патріотичному русі, мати своє обличчя, визначити «нішу», у якій маємо працювати. Це – вірність ідеалам ОУН, вишкіл, навчання української молоді, пропаганда і розвиток націоналістичного світогляду. З цим ми досить швидко впоралися. Після цього ми мали стати лідерами молодіжного руху, зробити нашу організацію фундаментальною, на довгі роки, незалежно від політичної кон'юнктури. Потім ми зрозуміли, що мало які організації беруть відповідальність за свої кроки і дії. Ми мали бути продуктивними і дієвими, яка б це справа не була: мала чи велика. Кожен наступний етап супроводжувався ретельним плануванням, оцінкою можливостей, навчанням кадрів і усвідомленням невідворотності у отриманні результату. Це занадто довго розповідати: що ми досягли і що зробили. Я можу сказати чого я не встиг. Це треба написати книгу про МНК. Повірте, там було б що почитати і дізнатися. Вона була б і цікавою, і корисною водночас. Як для істориків, так і для молоді. Особливо для тієї малечі, якій зараз 1-7 років. Адже там вони б з гордістю почитали про своїх тат і матусь. Це для них стало б стимулом не марнославити свого життя.

продовження на стор.5

Рейтинг молодіжних ініціатив 2010

продовження, початок на стор. 1

7. Іван Кішка (Київ)

Голова київського осередку ВМГО «МНК», співкоординатор «АнтиТабачної кампанії», та молодіжного руху «Спротив», член Національного комітету ГІ «Молодіжна варт».

8. Наталя Якуніна (Харків)

Голова Всеукраїнської студентської ради (ВСР) при МОН.

9. Євген Демченко (Харків)

Голова ВМГО «Фундації регіональних ініціатив»

10. Олексій Кляшторний (Київ)

Координатор студентської робочої групи із законодавчого врегулювання студентського самоврядування

Топ-10 молодіжних ініціатив-2010

1. Кампанія «НІ! поліцейській державі!» - проти міліцейського свавілля. Розпочалася в квітні після загибелі у Шевченківському РУВС столиці студента Ігоря Інділа.**

2. АнтиТабачна кампанія – кампанія за звільнення нині Міністра освіти, науки, молоді і спорту Дмитра Табачника.**

3. Кампанія «Владо, будуй обіцяне!» - низка заходів, ініційованих громадянською ініціативою «Молодіжна варт»: молодь за Вами спостерігає», що ставили за мету змусити політиків виконати свої обіцянки щодо створення умов для отримання молоддю доступного житла.**

4. Студентська республіка-2010 – традиційні масові фестивалі, під час яких студенти вибудовують відповідно до свого бачення модель власної держави і обирають свій студентський парламент і президента.

5. Кампанія проти законопроекту 2450 – акції проти проекту закону «Про мирні зібрання», яким планувалося значно обмежи-

ти свободи громадян в плані проведення мирних акцій.**

6. Кампанія «Студентський наступ» - кампанія проти підвищення тарифів на навчання у ВНЗ країни.

7. Молодіжний рух «Спротив» - молодіжний опозиційний рух, до якого увійшли декілька десятків найпотужніших молодіжних організацій України. Активно розвивався весною на початку літа 2010 р., потім помітно спав.**

8. Теренова гра «Гурби-Антонівці-2010» - найбільша на даний момент військово-патріотична гра для молоді в Україні, проводиться на початку травня на межі Тернопільської та Рівненської областей, збирає більше 300 учасників.

9. Акції в рамках кампанії «Врятуй свою мову!»* - проти законопроекту «Про мови в Україні», яким підвищувався статус російської мови.**

10. Акції на захист Парку Горького в Харкові* - заходи, спрямовані на захист харківського Парку імені Горького від вирубки, ініційованої міською владою весною 2010.**

*Останні дві акції можна назвати молодіжними умовно, бо їх започатковували громадські організації, які за своїм юридичним статусом не є молодіжними. Але оскільки до заходів долучалися переважно молоді активісти та багато саме молодіжних організацій, то ми вважаємо за доцільне вказати в рейтингу ці акції також.

**Акції, у яких активну участь брав Молодіжний Націоналістичний Конгрес

Також варто відзначити діячів, що склали другий десяток. Це Святослав Липовецький (Тернопіль, СУМ в Україні),

Ігор Гузь (ВМГО «Національний альянс»), Андрій Юсов (Одеса, Начальник управління молодіжної та сімейної політики), **Андрій Бень (Львів, МНК)**, Назар Зелінка (Тернопіль, НСОУ «Пласт»), Станіслав Куценко (Київ, УСС), Михайло Лебедь (Київ, ФРІ), Богдан Ковальчук (МІ «Оновлення країни»), Віталій Шабунін (Київ-Рівне, ФРІ), Василь Гацько (Київ, «Демократичний Альянс»).

Примітка

В рейтингу не враховувалися громадські рухи, які, не обмежують себе віковими рамками (наприклад, «Відсіч»). Не враховувалися громадські ініціативи, організації і рухи, які виступають колегіальним органом низки молодіжних організацій.

Також до уваги не бралися громадсько-політичні активісти, які маючи молодий вік не впливали на молодіжну політику (наприклад, Андрій Ілєнко, який займався по лінії партії ВО «Свобода» суспільними заходами).

Джерело: Агентство Стратегічних Досліджень (АСД)

<http://sd.net.ua/2011/01/31/rejting-molodizhnx-iniciativ-2010.html>

Діяльність МНК. Коротко

Івано-Франківськ

30.01.2011

3 ініціативи депутата облради від ВО «Свобода» Василя Поповича відбулася презентація книжки Святослава Липовецького «ОУН бандерівці. Фрагменти діяльності та боротьби». Крім автора, у заході взяли участь відомий громадський діяч, автор книг про історію українського національно-визвольного руху, редактор газети «Шлях Перемоги» Віктор Рог, секретар міської ради, член «Свободи» Руслан Марцинків, та заступник Голови МНК Сергій Кузан та інші. Захід зібрав понад 270 учасників.

Київ

09.12.2010

У рамках «Молодіжного Кіноклубу» МНК презентував для студентів та громадських активістів фільм «Громада може!» - фільм про рішучість, незламність і волю до перемоги. Події у фільмі розповідають про студентський страйк у м.Суми, що передував Помаранчевій революції. Глядачі мали змогу поспілкуватися з одними з найактивніших учасників «Революції на траві» Віктором Бобиренком та Олегом Медунцею, який очолював МНК у 2002-2007 роках.

12.12.2010

МНК провів святкування Андріївських вечорниць. Святкування спиралося на давні українські звичаї і розпочалося з театралізованого дійства та ритуального кусання „калито“. Також на молодь чекали різноманітні забави, цікаві ігри, ворожіння для дівчат та українська дискотека.

01.01.2011

Представники політичних партій та громадських організацій, серед яких і МНК, взяли участь у смолоскипній ході присвяченій Дню народженню Провідника ОУН(р) Степана Бандери.

30.01.2011

Вшанували Героїв Крут міні-футбольним турніром «Кубок пам'яті Героїв», організатором якого виступив Молодіжний Націоналістичний Конгрес за сприяння Руху «Опір», Корпорації «Українсько-польський центр академічних обмінів» та громадсько-політичного діяча В. Наливайченка.

Участь у турнірі взяли команди МНК, Покоління Майдану, СУМ, Молодий Народний Рух, «Відсіч», Національного авіаційного університету та Києво-Могилянської академії, яка і стала переможцем турніру.

«Інтерес до нашої героїчної історії треба повертати не лише за допомогою формальних вшанувань з боку чиновників, а і завдяки акціям, які не викликають відрази через політичну заангажованість», - відзначив Голова оргкомітету турніру Сергій Пархоменко.

23.02.2011

Проведено позачергову звітно-виборчу конференцію у зв'язку з обранням колишніх керівників київської організації Сергія Кузана та Катерину Аврамчук до вищих керівних органів ВМГО «МНК». Після звіту роботи організації за останній період, було обрано новий провід КМО МНК: Іван Кішка - голова, Максим Балабко - заступник голови, Оксана Кузан - голова Секретаріату.

24.02.2011

У Кіноклубі КМО МНК глядачі мали можливість переглянути фільм «Варта Риги» про боротьбу латвійців за незалежність в 1919 році.

Голова Київського МНК Іван Кішка: «Ми показуємо фільми наповнені героїкою, боротьбою за незалежність та власні права. Такі моменти в історії України вилучаються теперішньою владою з підручників. Ми намагаємось заповнити цю прогалину в вихованні наступного покоління».

Львів

25.12.2010

Пройшла екстремальна гра «Навздогін смерті», присвячена Біласу і Данилишину, які загинули 23 грудня 1932 року. Організатор гри - Молодіжний Націоналістичний Конгрес.

Гра розпочалася біля пам'ятника Борцям за волю України. Впродовж дня учасники подолали близько 60 кілометрів через села Миколаївського і Городоцького районів Львівщини. Цим шляхом 78 років тому пройшли молоді хлопці, яких спіткала смерть у 1932 році.

Учасники мали постійно спілкуватися з людьми, добуваючи у них інформацію з історії та географії краю. Кожна команда, з двох людей, мала лише 10 гривень, які можна було б витратити для виконання завдань. Ні дощ, ні сніг не завадив молодим людям виконувати завдання.

« Думаємо, якби було більше таких акцій, то жодна видатна особа в історії України не була б забуто!» - сказала учасниця команди-лідера Михайлів Зоряна.

Діяльність МНК. Коротко	
Львів	
07-09.01.2011	
«Повстанський вертеп» розповідав Різдвяну історію, вітаючи львів'ян та гостей міста із новорічними святами. Дійство було організовано ЛОО «Молодіжний націоналістичний конгрес» і провело паралелі із народженням Христа та відродженням України.	
Особливості цього вертепу є присутність повстанців замість пастушків, хорунжого з прапором замість звіддаря, Кагановіча замість жида та Сталіна – у ролі Ірода.	
«Різдво – родинне свято і традиційно святкується в українських сім'ях. Повстанським вертепом ми прагнемо тематично урізноманітнити святкування та розвивати традиції народного театру» - повідомила зв'язкова вертепу, член ЛОО МНК Сторожук Іванка.	
12.02.2011	
У приміщенні ЛМГО «Українська молодь Христові», відбувся Вечір повстанської пісні, присвячений річниці заснування Організації Українських Націоналістів. Дійство здійснювалось у форматі бардівського вечора. Організаторами заходу були Студентське братство Львівщини та Молодіжний Націоналістичний Конгрес.	
13.02.2011	
Львівський осередок МНК відсвяткував 10 річницю організації за межами буденного міста, на теренах лісу. У програмі були різноманітні заходи, турніри на кмітливість, спортивні ігри та кулінарні змагання хлопців на приз дівчат.	
Дана подія пройшла під гаслом: «Борці за волю не вживають алкоголю, борці за Україну не вживають нікотину», пропагуючи здоровий спосіб життя серед молоді.	
21.02.2011	
На проспекті Свободи перед пам'ятником Т.Шевченку відбувся флеш-моб «Знищ своїх паразитів», організований МНК. Метою акції є «очищення» рідної мови від слів-паразитів.	
Організатори хочуть наголосити на проблемі засміченості мови, що є свідченням невихованості та невігластва.	
«Наша мова дуже красива і милозвучна, проте слова-паразити, суржик, матюки та русизми забруднюють її. Наш захід – це заклик людей до спілкування рідною, а головне «чистою» українською мовою. Мова – душа нації, отже зробімо душу чистою!!!» - сказав один з організаторів, член ЛОО МНК Павло Дацків.	
Полтава	
17.01.2011	
Представники місцевого осередку МНК та ГО «Українська Справа» провели благодійну акцію - подарували Полтавській бібліотеці-філіалу №4 різноманітну патріотичну літературу та відкрили фотовиставку «Історія Нескорених», яка присвячена Дню Соборності України та Чину Героїв Крут.	
«Наша мета - ліквідація браку правдивої інформації про історію національно-визвольних змагань та життя й діяльність провідників націоналістичного руху. Також ми хочемо привернути увагу громадськості до того, в якому стані зараз знаходяться бібліотеки України» - повідомив член полтавського осередку МНК Олександр Резнік.	
22.01.2011	
Полтавський осередок МНК взяв участь у відзначенні Дня Соборності України. Розпочалися урочистості із річницею проголошення Акту Злуки усіх українських земель у єдину державу. Сценарій мітингу був максимально наближений до подій 92-річної давнини. Представники українських церков нагадали присутнім, що єдність України полягає не тільки у національній свідомості та культурних надбаннях, а й у спільності ідей, праці в ім'я майбутнього та духовного єднання.	
29.01.2011	
За ініціативи ГО «Українська справа», МНК та інших патріотичних організацій Полтавщини було проведено ряд заходів з вшанування безсмертного подвигу Героїв Крут. Відбулося засідання круглого столу за участі науковців та громадськості, на якому було ухвалено рішення до міського голови Полтави із пропозицією назвати на честь Героїв Крут одну із вулиць обласного центру.	
Також відбувся вечір пам'яті та презентація книги спогадів учасників національно-визвольних змагань 1917-1920 років «Україна у вогні революції».	
11.02.2011	
Біля приміщення Полтавської ОДА відбувся пікет проти підвищення тарифів на комунальні послуги та проїзд у громадському транспорті. Мітингувальники розгорнули великий плакат із надписом «Ні – тарифному геноциду». Захід організовано ГО «Українська Справа», МНК та «Фронт Змін».	

Мережа сміливих	
посилити взаємодопомогу. Поважаючи принцип спеціалізації як важливий і доцільний, ми повинні навчитись взаємодіяти і разом спрямовувати усі свої сили туди, де в даний момент найбільша загроза для спільної справи.	
Принцип третій: у громадському русі спротиву не має бути призначених начальників.	
Ми є свідками того, як вождизм знищує політичну опозицію. Особисті амбіції часто нівелюють спільні зусилля. В русі спротиву звичайно ж мають бути лідери, але їхнє лідерство повинно базуватися на їхньому авторитеті, креативності, шоденній активності і здатності організовувати ефективні дії.	
Статус, високі кабінети, джипи, секретарки і охорона не мають значення. Швидше навпаки, вони сіють відчуження.	
Принцип четвертий: способи нашої діяльності повинні бути максимально легкі і доступні для співучасті громадян.	
Традиційні форми потрібні, але слід шукати і нові, більш ефективні. Протестні настрої в суспільстві високі, просто треба знайти відповідні форми, щоб їх актуалізувати. Щоби людина, незадоволена діями влади, могла взяти участь в акції протесту незалежно від статусу і географічного місця її перебування.	
Інтернет дає нам хороший майданчик для комунікації. Нові форми повинні дати можливість легко долучитися до акцій спротиву кожному бажаному. На першому етапі важливим є питання інформаційної боротьби.	
Треба усвідомити: перед тим, як люди масово вийдуть на вулиці, важливо отримати перемогу на інформаційному фронті.	
Принцип п'ятий: наші дії повинні бути максимально дошкульними для режиму.	
Вони вже адаптувалися до традиційних форм спротиву: пікетів, мітингів, заяв. Не відкидаючи їх цілком, ми повинні шукати нові і несподівані засоби протидії. Яких вони не очікують.	
Корумпована система влади найбільше боїться публічності. Організована і систематизована боротьба з корупцією чиновників – один з методів опору і наступу.	
Наступ влади на наші права, нашу гідність та наш добробут продовжується. У країні ростуть ціни на газ, воду, електроенергію, продовольчі товари першої необхідності, на комунальні послуги, бензин. Складесться враження, що влада хоче довести українців до повного зубожіння. І духовного, і фізичного.	
Громадські рухи організовують протести по кожному з напрямків наступу влади. Але, на жаль, ці виступи часто недостатньо організовані, недостатньо масові.	
Ми обороняємось. Це приносить певний результат, але лише локальний. Репресивна машина набирає обертів.	
Поки ми лише захищаємось, вони спокійні. Поки ми недостатньо організовані – у них розв'язані руки. Поки нас мало і ми діємо у звичний спосіб – вони по одному вибивають тих, хто здатен чинити Опір.	
Необхідно усвідомити, лінія головного фронту проходить не у політичній площині, а у площині громадській. І тому сьогодні вкрай важлива самоорганізація вільних людей у боротьбі з мерзотниками, які окупували владні кабінети. І колір партійного квитка тут не має значення.	
Я переконаний: рух громадського Опору повинен перейти на якісно новий рівень. Щоби ефективно протистояти діям влади пропоную наступні принципи, які допоможуть нам стати більш організованими і ефективними.	
Принцип перший: у громадському русі спротиву ми не ворогуємо між собою.	
Ми були свідками, як взаємопоборювання знищувало і нищить політичну опозицію. Не можна дозволити, щоб цей вірус знищив зсередини і громадський рух.	
Кожен, хто сіє ворожнечу в громадському русі спротиву повинен розглядатись як людина, котра не розуміє самої логіки нашого руху і свідомо або несвідомо діє на користь влади.	
Принцип другий: спеціалізація і кооперація.	
Кожен з громадських рухів працює в певному суспільному секторі. Одні опікуються проблемами підприємців, інші борються зі свавіллям працівників ДАІ.	
Хтось працює в журналістському середовищі, хтось – в мистецькому, хтось – у релігійному. Хтось піднімає на порядок денний проблему зростання цін, а хтось – питання корупції у владі.	
Одні роблять усе можливе, щоб не допустити знищення української освіти Табачником, інші викривають протиправні дії міліції, ставлять на порядок денний проблему корупції в системі МВС.	
Кожен тримає свою ділянку фронту. Але необхідно зрозуміти, що загальний фронт у нас один.	
Отже, ефективно працюючи на своїй ділянці нам слід скоординувати свої дії і	

На фронті ПАТРІОТИЗМ vs УКРАЇНОФОБІЯ

Держслужбовці роблять чергові кроки по усуненню української мови у різних сферах її використання, але маємо і позитивні наслідки для українства. Мусимо «втішитися» теперішньою гуманітарною політикою від Діми Табачника та Ганночки Герман, яка спричинила прямо протилежний ефект серед громадян України.

Після проведення спланованої PR-кампанії проти української мови, експерти помітили певні позитивні прориви у цій царині, зафіксовані за останні декілька місяців. Це лише деякі красномовні факти:

- ролик про «телячу мову» викликав більше обурення, ніж симпатій серед російськомовного населення України;
- із майже 50% абітурієнтів на даний момент лише 2% виявили бажання складати ЗНО російською;
- протести батьків проти закриття українських шкіл у Донецьку та Луганській області;
- прийняття у першому читанні закону про скасування обов'язкового квотування на українській музичній продукт спровокувало нечуваний інтерес українськомовних продуктів на Youtube.com;
- сплеск кількості україномовних блогів в Інтернеті у порівнянні з минулими роками та збільшення кількості відвідувань українськомовних новинних онлайн-ресурсів;
- безпрецедентне зростання кількості статей на українській версії «Вікіпедії», що вивело її на топові позиції серед усіх версій «Вікіпедії» світу;

Соціологи пояснюють, що така реакція українських громадян є таким собі тихим протестом проти нинішнього режиму, зокрема і в мовних питаннях.

За матеріалами електронних ЗМІ

«ОПІР» - це мережа громадянської дії

Мета: усунення від влади антиукраїнського режиму Януковича-Литвина-Азарова та прихід до влади нового покоління українських політиків.

Завдання:

- Мобілізація всіх, хто здатний чинити опір режиму;
- Громадська протидія антинародним ініціативам режиму;
- Формування дієвого громадянського патріотизму.

Методи:

- Інформаційна боротьба - поширення інформації про злочини режиму, протидія провладній пропаганді, захист свободи слова;
- Протест – мітинги, пікети, марші та інші форми громадянської активності;
- Правозахист – моніторинг дій влади щодо дотримання законодавства та юридична протидія всім незаконним її крокам.

<http://www.opir-ua.org>, e-mail: opir.ua@gmail.com

До Табачника не пустили «неугодних» молодіжних лідерів

Під час проведення круглого столу за участі Міністра освіти, науки, молоді і спорту Дмитра Табачника та представників молодіжних громадських організацій «Державна молодіжна політика: співпраця влади та молоді» до зали засідання не пустили журналіста Сергія Пархоменка, який представляв видання «Секунда».

За словами Сергія, він відсилав на пошту до організаторів свої координати (спочатку намагався зареєструватися як громадський діяч від громадянської ініціативи «Молодіжна варт: молодь за Вами спостерігає!»), на наступний день подзвонив і попросив його акредитувати як журналіста, але йому було відмовлено.

Прийшовши до приміщення Міністерства, він продемонстрував редакційне посвідчення, але його не пустили до зали, аргументувавши це тим, що його «нема в списку». При цьому в списку було лише декілька журналістів від лояльних до Табачника Інтернет-видань та репортери каналу СТБ.

Також на засідання не пустили заступника голови ВМГО «Фундація регіональних ініціатив» Антона Делікатного, пояснивши це тим, що від кожної організації «має право» бути присутнім лише один представник.

Сергій Пархоменко є членом ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес», що входить до громадської кампанії «Молодіжна варт» та одним із засновників «АнтиТабачної кампанії», а Антон Делікатний – один з організаторів нещодавніх акцій протестів молоді проти проекту закону «Про вищу освіту». Обое були учасниками круглого столу в Міносвіті 10 лютого, на якому обговорювався проект закону «Про вищу освіту», де виступили з різкою критикою позиції відомства щодо цього документу.

Довідка:
Круглий стіл «Державна молодіжна політика: співпраця влади та молоді» було організовано ВСМДГО «Національна Рада молодіжних організацій України», якою керує депутат від Партії регіонів Віталій Хомутинник та Українським молодіжним форумом, головою якого є інший депутат-регіонал Андрій Пінчук.

ЯРОСЛАВ ІЛЯШ: «Нехай наступні зроблять краще...»

продовження, початок на стор.3

Чи були у Вас, як керівника МНК, такі критичні ситуації, коли думали «Все, це кінець!!!»?

- У мене і моїх друзів завжди було і є життєве переконання, що безвихідних ситуацій немає. Є наше організаційне правило: «Не апелюй до причин і обставин, а шукай шляхи вирішення!». Тому подібних випадків не виникало. Були, правда, ситуації, коли ми відчували свою безпорадність і розгубленість. Але це було тоді, коли від наших бажань чи зусиль нічого не залежало. Навіть зараз, через декілька років важко згадувати ці моменти: трагічну загибель Сашка Богатирчука-«Професора», вбивство Івана Гавдиди та дні в реанімації Віктора Коника-«Німця», коли лікарі нам сказали, що шансів на життя майже немає і від наших грошей і можливостей нічого не залежить. Але він, слава Богу, витримав і вижив...

Протягом 2010 року ВМГО «МНК» увійшла в ТОП-10 молодіжних організацій України і 2-га в списку серед найефективніших громадських організацій України, що є своєрідним суспільним шоком, адже МНК - націоналістична організація. Чи не бачите Ви в цьому демонстрацію своєрідного зв'язку між приходом до влади антиукраїнських сил і зростанням авторитету націоналістичних?

- Така тенденція справді взаємопов'язана, але вирішальне значення має активність і ефективність націоналістичного середовища як серед молоді, так і серед дорослого населення. Сьогодні ви мало де знайдете більш-менш знайому суспільну і політичну проблему, до якої б не мали відношення націоналістичні організації. Та і суспільство дозріло і помудрішало, бо частіше і частіше робить свій вибір не за «гарні очі і солодкі слова», а за власними принципами і переконаннями.

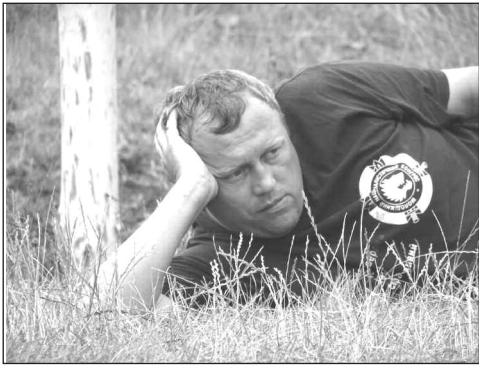
Я вважаю, що така тенденція, особливо серед молоді матиме позитивні наслідки для України. У нас народжене вже абсолютно вільне покоління молодих українців, які не знають, що таке страх. Вони є і активними, і розумними, і амбітними. Це, врешті-решт, посуне з Олімпу теперішню владу і зміцнить державну незалежність.

МНК має систему складних вишколів. Від членства у вашій організації вимагається докладати максимальних фізичних і моральних зусиль, знань з різноманітних сфер діяльності... Чи виправдовує це себе, адже для більшості людей ближче середовище, де відпочивають або об'єднуються за інтересами?

- МНК не є організацією відпочинку чи за інтересами, а організацією обов'язку перед Україною і вірною призначенню: служити Україні, вишколювати і виховувати молодь, як теоретично, так і на практиці, беручи участь у різноманітних заходах, проєктах чи акціях. Для того, щоб наша молодь вміла і могла максимально позитивно впливати на суспільне чи політичне життя країни. Ми розуміємо, що організація має перспективу тоді, коли постійно навчається і вишколюється. Тому складовою Вишкільної системи МНК є виховання волі, характеру, фізичної витривалості, моральної стійкості та фахових знань, які в подальшому можна практично застосувати у житті.

Ваша організація протягом всього часу свого існування є досить «закритою». Чи не заважає це робити Конгрес масовою організацією? Чи потрібно це?

- Ми не проти бути масовою організацією, але завжди ставимо високі критерії до свого членства. Тому не так просто стати дійсним членом МНК. У нашому випадку, як казав перший Голова МНК Віктор Пор:

«Кількість якості не робить, а якість дасть кількість завжди». Відповідно до законів соціології, усі значимі процеси в суспільній еволюції завжди розпочинала ініціативна меншість, за прикладом якої підуть усі інші.

За які епізоди Вашої активної діяльності в організації Ви відчуваєте найбільшу гордість?

- Дуже важко отак одразу відповісти. Можу лише сказати, що до усього, що є в МНК я мав відношення. І ця організація є частинкою мого серця. Я гордий з того, що Бог дав мені можливість працювати і прожити ці 10 років в МНК. Є, звичайно, що згада-ти: екстремальні «Лисону» («Відвагу»), «Урай» і «Гурби»; наші вуличні акції; сутички з «Беркутом» під час Маршів УПА і на стадіонах України у складі ультрас-угруппування «Чорні Вовки»; навчальні семінари і тренінги, де зростав кадровий потенціал організації; відданих друзів, щирих і авторитетних наставників. Усього дуже багато... Щоб хоч трохи розповісти – краще прочитати у «Вікіпедії», а більше – треба таки писати книгу...

Ви не багатослівні про свою роль в житті організації і ніколи не були надто публічними. Ваші колеги говорять, що Ви ніколи не прагнули до популярності для ЗМІ і впізнаваності у коридорах влади... Чи може Ви вважаєте публічність не обов'язковою рисою молодіжного лідера?

- Свою непублічність на посаді Голови МНК я зовсім не розглядаю як чесноту. Швидше навпаки... Можливо, така моя особливість не дозволила примножити ще більше наші здобутки. Але, сподіваюся, теперішнє керівництво МНК буде більш досконалим. Для мене було завжди більш важливим бути реальним і авторитетним лідером серед свого членства, яким я дорожу, а не весільним генералом - під час різноманітних форумів і фестивалів. Тим більше, що сучасна державна молодіжна політика далека від досконалості, багато в чому носить ознаки бутафорності та залежна від політичної кон'юнктури.

Ще з початків МНК ми знали, що треба бути ефективними, а не ефектними. У нашій організації, окрім мене, завжди були люди, які добре виконували роль зовнішнього представлення організації чи у владі, чи для ЗМІ. І я завжди цьому сприяв.

Зі своїх журналістських спостережень на VI Зборі МНК і досвіду спілкування з різними громадськими чи молодіжними середовищами, може ствердити, що МНК дуже яскрава і неординарна організація. Сама атмосфера з'їзду про це свідчила. Для наших читачів хочу процитувати закінчення Вашого виступу, коли передавали керівництво організації новому голові...

«Хочу попросити вибачення за свій непростий і прикрий характер; і подякувати за терпіння тим, хто його витримав... Намагався працювати щиро, натхненно і жертвовно. Я щиро бажаю, щоб нове керівництво здобуло більшість кращі результати у діяльності організа-

Іляш Ярослав Еміліанович 1975 р.н. народився у м. Почаєві Тернопільської області. 1989-1991 рр. – член Спілки Незалежної Української Молоді (СНУМ) на Мукачівщині (Закарпаття). Учасник експедиції з пошуку місць масових розстрілів воїнів Карпатської Січі на Вереському перевалі.

1990-1994 рр. - студент Кременецького педагогічного коледжу. У жовтні 1990р. - член страйкового комітету на підтримку вимог голодуючих студентів у Києві. У 1994 р. - призер студентського фестивалю КВН «Студентські бувальщини» у Тернополі.

У 1994-1999 рр. - студент Рівненського Державного Гуманітарного Університету - фах «практична психологія та вчитель правознавства», закінчив з відзнакою. У 1995 - навчання в Українському державному науково-дослідному інституті проблем молоді за програмою «Школа молодого політика».

3 лютого 1999 р. очолює Спілку Української Молоді м.Рівного. Нагороджений грамотою Рівненської міської ради «За сумлінну працю на благо мешканців міста, в ім'я становлення і процвітання Української Держави». Керівник Центральної Управи СУМ (1999-2002 рр.) в Києві. З 2000 р. - організаційний референт Головного Проводу Конгресу Українських Націоналістів.

У лютому 2001 р. на Установчому Зборі МНК обирається на посаду голови Секретаріату. На даній посаді розробив принципи функціонування структурних ланок організації, схему фінансового забезпечення та Вишкільну систему МНК: кадрові, фахові, лідерські семінари і вишколи, які стали унікальними в менеджменті НУО.

2002-2005 рр. – керівник молодіжних програм Центру Національного Відродження. На президентських виборах 2004 р. очолював Виконком Східного сектору ГР «Чиста Україна».

У 2007 році – обрано головою ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес», став координатором Світового ювілейного оргкомітету та Національної програми «Правда про УПА». Здійснило кілька робочих поїздок до Великобританії. З жовтня цього року – головний редактор всеукраїнської газети «ТЕРЕН-УКРАЇНА».

З 2008 р. – помічник-консультант народного депутата України А.В.Парубія. У червні 2008 року - лауреат Премії Кабінету Міністрів України «За особливі досягнення молоді у розбудові України».

2008-2010 рр. – керівник спільних проєктів Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту та ВМГО «МНК», спрямованих на виконання загальнодержавних програм. Автор і упорядник практичних посібників з польових таборувальних, мандрівництва та самовиживання.

Почесний член МНК. Нагороджений відзнаками: «За бойові та екстремальні акції» та «За особливі заслуги перед Організацією». Одружений. Виховує сина.

ції.

Завершу словами мудрих: «Feci, quod potui, faciant meliora potentes» - я зробив усе, що міг, нехай, хто може, зробить краще...».

Чи можете Ви щось додати?

- Я дуже хочу і мрію, щоб через десятки років звичайні люди, студенти, історики, дослідники громадського руху могли сказати: «МНК є легендарною організацією. Це частина історії нашої країни».

Дякую за спілкування та інтерв'ю...

- Дякую і Вам

Валентин Пилинів, maidan.org.ua

Діяльність МНК. Коротко

Полтава

16.02.2011

У Полтаві, відбувся круглий стіл на тему: «Проблема духовності серед української молоді». Участь у даному заході взяли священники українських церков, члени патріотичних організацій і небайдужі молоді люди. Під час заходу були підняті найрізноманітніші питання з історії церкви, християнської обрядовості, духовності та моральності сучасної молоді.

Організаторами зустрічі виступили активісти ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес» та ГО «Українська справа».

Суми

22.12.2010

Українська громада м. Суми провела акцію протесту щодо заяви Володимира Путіна, що при- низила внесок України та українського народу в перемозі у Другій Світовій війні. Представники Товариства «Просвіта», ВОВ, УНА-УНСО, МНК, СУМ, Молодого Руху, ВО «Свободи» та інших патріотичних організацій у своєму зверненні засудили незрозумілу позицію офіційної української влади, зокрема Міністерства зовнішніх справ України, та вимагали від прем'єр-міністра Російської Федерації Володимира Путіна офіційного вибачення перед українським народом, ветеранами та учасниками Другої Світової війни.

25.02.2011

У Сумах на вулиці Соборній сталося кілька сутичок між прихильниками президента України Віктора Януковича і учасниками акції «Парад невиконаних обіцянок», організованої молодіжними патріотичними організаціями Молодого Народного Руху, Молодіжного Націоналістичного Конгресу та інших. Акція проводилася з нагоди першої річниці перебування В.Януковича на посаді Глави держави.

Депутатами міськради від Партії Регіонів, особами кримінальної зовнішності та за сприяння працівників міліції була вчинена спроба викрадення манекену Януковича та табличок з написами невиконаних обіцянок президента. Потім відбувся мітинг-демонстрація опозиційних політичних партій.

За декілька днів громада м.Сум такі провела повноцінну акцію кидання яєць у манекен Януковича, демонструючи своє ставлення до нинішньої влади.

Тернопіль

03.02.2011

Відбулася презентація книги відомого молодого історика, громадського лідера Святослава Липовецького «ОУН (бандерівці): фрагменти діяльності та боротьби». Організатором заходу став Молодіжний Націоналістичний Конгрес. Зал обласного краєзнавчого музею не зміг вмістити усіх бажаючих бути присутніми на заході. Переважну частину учасників заходу становила молодь.

24.02.2011

Відбулася звітно-виборча конференція Тернопільського обласної організації Молодіжного Націоналістичного Конгресу. Після звіту керівника організації Богдана Яремка, який зараз є заступником Голови МНК, було обрано нове керівництво ТОО МНК у складі: Вовк Віталій – голова організації, Вівсьяна Ірина – заступник, Дякович Василь – голова Секретаріату, Лотоцький Юрій та Ковалик Іван – члени про-вду.

Харків

10.12.2010

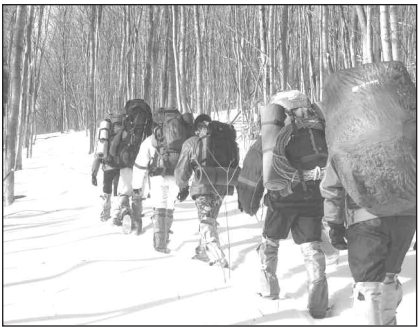
В «Українському кіноклубі» для громадськості провели показ фільму «Собор на крові» про мало-відомі сторінки національно-визвольного руху українців. Показ став можливим завдяки старанням ХОО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес», ГО «Поступ», «Воля», Книгарні «С».

14.01.2011

У рамках «Українського Кіноклубу» Харківський обласний осередок МНК провів показ документального кінофільму «Українська революція. Втрачена держава.» Показ стрічки про події початку ХХ століття, знятої Харківським телеканалом, приурочили до знаменних подій — Дня Соборності України та річниці Крутянського чину.

29.01.2011

На знак пам'яті про Героїв Крут, МНК провів на теренах Харківщини екстремальну мандрівку. Кожен учасник не тільки відчув на собі складність зимового походу, але й наблизився до розуміння героїчного чину та до тих умов, у яких перебували крутянці. Мандрівка була штучно ускладнена відсутністю їжі та можливості розмовляти між собою.

пило більшість географічних територій України: Полісся, Поділля, Волинь, Карпати, Крим, Донеччину, Сіверщину, Слобожанщину, навіть Чорнобиль і Російську Федерацію.

Цього року табір дійсно став суперекстремальним через надзвичайні морози до мінус 24 за Цельсієм, що стало значним випробуванням для учасників. Ними стали юнаки з шести областей України, які пройшли відбір на участь у цьому таборі.

«Такі екстремальні умови дають можливість якнайліпше перевірити психологічну і моральну стійкість членів Молодіжного Націоналістичного Конгресу, що і є основною метою цього табору»,

Урай-2011: перевірені холодом

- зазначив заступник голови МНК, командант табору Андрій Бень.

Незважаючи на складні природні умови, таборовики подолали 120 кілометрів за три доби (в туризмі це відповідає маршруту першої категорії складності, який має долатися за 5-7 днів). Крім цього учасники закріпили знання з туристичної техніки та сучасних методів навігації. Також хлопці прослухали оглядові лекції про повстанський рух на Східній Україні та психологічну підготовку людини до складних умов.

Маршрут табору пролягав по складному рельєфу через змішані ліси, поля, та перетинав багато річок й інших водоймищ. «На таборі я отримав досвід, а найголовніше – впевненість у своїх силах. По приїзді відчуваю себе дуже спокійним відносно різних буденних ситуацій і проблем. Тепер я впевнений, що з легкістю можу їх подолати, тому не варто витрачати на них так багато емоцій і часу» - розповів про свої враження Олександр Резнік з Полтави.

Традиційно, не всі учасники змогли подолати повністю маршрут табору і виконати програму, а це свідчить про дійсно складні умови. Підсумком цього заходу стало те, що тільки морально і психологічно стійка людина здатна на подолання таких навантажень і випробувань. І саме таких людей гартують у лавах МНК!

Кішка Іван, член ЦП МНК

«Русскій мір» гірше війни

На початку лютого цього року генеральний консул Російської Федерації у Харкові Всеволод Філіпп повідомив про плани відкрити в Харкові 5 кабінетів «Русского міра» в додаток до вже наявного одного центру російської культури, що з 2009 року функціонує при Народній українській академії. Як відомо, географія «Русского міра» в Україні цим не обмежується. Донецьк, Луганськ, Дніпропетровськ, Київ та Рівне також мають подібні представництва.

Останнім часом про «Русскій мір» чуто досить багато, проте не всім до кінця відомо що це таке. Спробуємо з'ясувати.

«Русскій мір» є фондом у формі громадської організації, створеної згідно з Указом Президента РФ, засновниками якої виступають Міністерство закордонних справ та Міністерство освіти і науки РФ. Основна офіційна мета фонду – популяризація, розвиток російської мови в світі як важливого компонента російської культури. Фінансування фонду здійснюється серед іншого за рахунок федерального бюджету (у 2009 р., наприклад, – це 500 млн.руб.). Осередки фонду – центри російської культури та інші подібні утворення існують в багатьох країнах світу: перш за все у колишніх радянських республіках та країнах соцтабору, США, Німеччині, Бельгії, Італії, Китаї тощо.

На перший погляд, нібито нічого особливого. Зрозумілий сенс існування осередків фонду в таких країнах як США чи Велика Британія, де в емігрантів виникають проблеми зі збереженням рідної мови. А от активне поширення представництв фонду в Україні, зокрема, в тому ж Харкові, викликає принаймні подив, адже проблеми російської мови в нашій країні існують хіба що тільки в хворобливій уяві окремих її носіїв по цей бік кордону та в російській пропаганді.

Багато відповідей дає аналіз соціальних умов, в яких фонд виник та функціонує. У цьому відношенні багато чого пояснює характер держави, котра його створила. Які особливості останньої відіграють тут вирішальну роль? Насамперед це втрата велич російської, згодом радянської, імперії, що не дає спокою росіянам, залишаючись каналом компенсації соціального невдоволення. Такі настрої вдало експлуатуються владою з метою відвернення уваги власних громадян від нагальних проблем.

У результаті маємо сусіда, який в плані просування власних інтересів налаштований експансіоністськи та хворобливо чутливо сприймає будь-які спроби виходу зі своєї сфери впливу своїх колишніх колоній. Помаранчева революція показала Росії всю небезпеку отримання на своїх кордонах незалежного сильного гравця, потенційного учасника НАТО. Це і викликало чергову хвилю протидії, спрямовану якраз на поле вирішальної битви – свідомість українських громадян. Не одну сотню років попередники сучасних російських політиків наполегливо працювали з нею, досягнувши значних успіхів. Отже, створена культурна близькість

до Росії, зав'язана на спільній історії та російській мові, відомій значній кількості українців – це те, що готове принести кремлівським старанням найлегші плоди.

Таким чином у сполученні з сутністю російської держави взагалі та сьогодишньої зокрема це означає іншу, зовсім не безневинну якість діяльності «Русского міра». Пересічна громадська організація культурного спрямування, метою представництва якої у Харкові є всього-на-всього надання доступу до літератури та вивчення російської мови, перетворюється

ся на грізну зброю інформаційної епохи. Фонд стає черговим вагомим важелем впливу на все-світній російськомовний простір, зокрема, в сфері формування громадської думки. Показовими в цьому плані є заголовки новин на офіційному сайті фонду: від «Севастополя в контексте русской истории и культуры» до «Фильм «Спасибо Путину!» стал призером севастопольского кинофестиваля» та «Доклад Хрущёва: глупость или измена?» (з висновком, що хрущовська деєсталінізація це все-таки «глупость»).

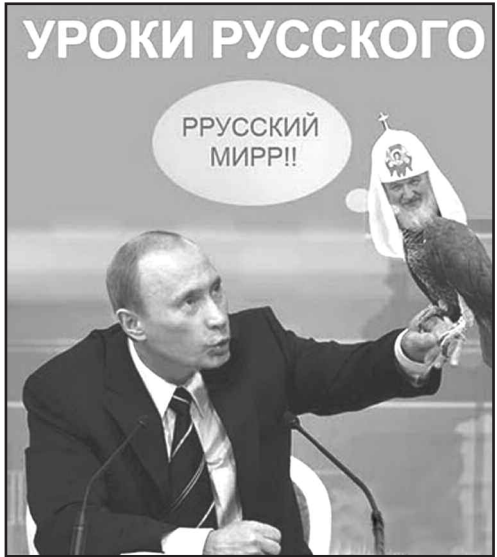
Інший напрямок ефективної реалізації свого призначення – це покращення комунікації Кремля з російськими організаціями за кордоном. Найважливішим є економічний момент такої взаємодії: фонд через створені осередки отримує можливість офіційно фінансувати потрібні іноземні організації, що слугують його цілям (вже станом на 2009 р. він фінансував 20 культурних проєктів в Україні, в т.ч. наприклад, соціологічні дослідження з доведення необхідності введення російської як державної; організації підкарпатських русинів). Не секрет, які настрої панують у середовищі адресатів кремлівської допомоги, тому в підсумку Україна отримує канали для активного підживлення з-за кордону проросійської п'ятої колонії.

Ще одним напрямком діяльності фонду є релігійний: серед його завдань – активна співпраця з Російською Православною Церквою. Це гармонійно доповнює посилену останнім часом активність цієї церкви у справі крем-

лівської пропаганди на теренах України та щодо зміцнення своїх організаційних основ через витіснення церков, що є конкурентами УПЦ Московського Патріархату.

Проте фонд - це лише, так би мовити, інституціональний аспект «Русского міра», його організаційне оформлення, рекламне найменування. Значно серйознішим є аспект ідеологічний. «Русскій мір» постає як ідея, ідея особливої спільноти, об'єднаної російською мовою, культурою, православним християнством. Йдеться про сферу потужного тяжіння довкола Росії, цілеспрямованої в своєму прагненні збирання земель у межах колишніх імперських кордонів. Реалізується цей задум осучасненими методами – через збирання людей у мовно-культурно-релігійній спільноті.

Показовою в цьому плані є назва організації. Це не «Российский мир», а саме «Русский», як наголошує Вячеслав Ніконов, виконавчий директор правління фонду, ностальгуючи за єдністю в межах однієї етнічної групи «великороссов, малороссов і белороссов» та апелюючи до руської історичної спадщини, спільної у науковій та побутовій міфології трьох народів. До речі, В. Ніконов в минулому – високопоставле-

ний партробітник, помічник голови КГБ, активний російський політичний і громадський діяч.

В один голос з Ніконовим проповідує голова Російської Православної Церкви Кірілл – напевно найбільш відомий пропагандист згаданої ідеї. «Россия, Украина и Беларусь - это и есть Святая Русь», - любить повторювати патріарх, відомий своїми частими нав'язливими місіями в Україну та повчаннями наших співгромадян. Своє призначення на землі патріарх вбачає не в несенні Божого слова, а в твердженні того самого «Русского міра», що виступає у нього якоюсь величезною самодостатньою цінністю. Призначення це не випадкове, воно логічно продовжує концепцію «Москви - третього Риму», сформульованої іншим священнослужителем півтисячоліття тому.

«Русскій мір» – цілком логічне продовжен-

ня кількості тенденцій в політиці нашого північного сусіда. Йдеться про систематичний військовий експансіонізм та неодмінну ідеологічну обробку населення приєднаних країн. Остання супроводжується настирливим прагненням викоринити його мову, традиції, релігійні особливості. Історія Московської держави, згодом Російської імперії, Радянського Союзу – яскраве тому свідчення. Пропаганді виняткової спорідненості, одвічної єдності трьох східнослов'янських народів присвячувалася в ній виняткова увага.

Зараз часи змінилися, пряме збройне втручання – справа набагато складніша, але в арсеналі кремлівських політиків залишається ідеологія – часто не менш дієвий засіб. Він дозволяє, маніпулюючи масовою свідомістю, досить ефективно досягати поставлених цілей. Усунення культурних відмінностей між націями – надійніший шлях до усунення кордонів.

Очевидно, що на тлі слабкої самосвідомості та інертності українських громадян ідея «Русского міра» для України несе істотну загрозу. Значна частина громадян за посередництвом широкого набору знарядь політики «Русского міра» втримується в культурному середовищі Росії з неодмінно притаманними йому інтересами та цінностями. Це шкодить консолідації української громадянської нації, шкодить відродженню українського етносу, що потребує зараз величезної допомоги як з боку держави, так і з боку самого суспільства.

Наполегливість Росії в підтримці та поширенні власної культури в світі наводить черговий раз на роздуми про відповідну політику нашої держави. Точніше, про її відсутність. Маючи таку жахливу ситуацію зі станом національної культури, маючи необхідність протегувати її розвитку, українська держава за 20 років не наважилася стати на її рішучий захист. Подальше зволікання, рівнозначне знищенню української культури, продовжується і за теперішньої влади. Більше того, проросійські сили, що панують зараз в Україні, відверто і зухвало шкодять справі відродження українського культурного середовища. Не дістає такої потрібної підтримки і численна українська діаспора, що поступово розчиняється в основній масі населення країн проживання. Особливо складна ситуація зі східною її частиною, яка цілеспрямовано асимілюється в Російській Федерації.

Таким чином послідовне наполегливе впровадження ідеї «Русского міра» є проявом неясної, прихованої, але від цього ще більше небезпечної війни проти української ідентичності, цілісності українського суспільства і держави, як мінімум. У звичайній війні досить добре зрозуміло, хто, як і з ким воює, і це розставляє все по своїх місцях. А от у війні культурно-інформаційній може виявитися так, що переможена сторона ніколи не дізнається, що вона зазнала поразки, чи навіть, що вона існувала, як окрема сторона.

Олексій Пушняк, МНК, м.Харків

Опір режиму. Що може робити кожен.

Дії режиму в соціальній, національній та політичній сферах не залишають сумнівів, що ця влада - антинародна та антиукраїнська. Вона потребує негайного демонтажу. Політична, партійна опозиція зайнята взаємопоборенням і думає лише про відсотки на наступних виборах. Громадський опір лише в зародку, суспільні опозиційні рухи поки що шукають форми діяльності, а до загальнонаціональних організаційних структур ще далеко.

Виникає питання – «що робити кожному окремому громадянському активістові?» Чекаючи назріє революційна ситуація, кочувати від пікету до пікету, безкінечно засідати на зборах одного з громадських рухів? Моя відповідь – діяти тут і зараз.

Спробую викласти такий собі «маркетинг-план» для кожного, хто наважиться стати на шлях опору.

I. Інформаційна робота

Сьогодні ми бачимо, що свобода слова зникає. Тому поширення правдивої інформації є мегаважливою задачею. Розгорніть діяльність в інтернеті. Перетворіть свої профілі в соцмережах в незалежні опозиційні медіа. Навіть, якщо у вас немає хисту до журналістики - просто поширюйте лінки про злочини влади та дії опозиції. Відкрийте кілька блогів, зареєструйтесь на сайтах де є можливість коментувати матеріали, зробіть свою базу розсилки по електронній пошті. Все це є дієвими інструментами для інформаційної війни. Сьогодні український інтернет налічує приблизно кілька тисяч опозиційних активістів, якщо ця кількість зросте до мільйонів то, що цілком реально, то можна буде говорити про передумови для революції на кшталт близькосхідних.

II. Пропаганда

Будь-яка революція це масовий рух. Інтернету тут не достатньо. Потрібна вулична пропаганда. Не чекайте, що хтось вам подарує агітаційні матеріали. Є багато дієвих, простих та дешевих способів. По-перше, у багатьох з нас є принтери. Роздрукуйте агітаційний матеріал, який вам припав до душі та роздайте по дорозі на роботу чи навчання. Розклейте його у громадських місцях. По-друге, написи на стінах. Особисто я проти спотворення фасадів будинків, але у наших містах достатньо тимчасових парканів біля будівельних майданчиків. Тому балончик в руки і вперед. По-третє, банери та транспаранти - шматок матерії + балончик. Повісте банер з мосту, чи будівлі поблизу

людної ділянки вулиці – і отримаєте повноцінний біл-борд.

Загальні зауваги до змісту та форми матеріалів прості – народне, зрозуміле формулювання думки, мінімум тексту, влучність та здатність до запам'ятовування, актуальність.

III. Створюйте автономні осередки опору

Шукайте однодумців в соціальних мережах, на роботі чи навчанні, серед близьких та знайомих. Спілкуйтесь, обговорюйте події, плануйте та дійте разом. Остерігайтесь надмірної масовості своєї групи. Оптимальна кількість 7-8 осіб, далі починається розкольникство та фракціонування. Уникайте бюрократизму, протоколів, посад та офіційних зборів. Зосереджуйтесь на тому,

що вас об'єднує, а не на пусті дискусії та розмови. Координуйте свої дії з подібними групами чи громадськими рухами. Мережа автономних груп це оптимальна структура для громадянської опозиції.

IV. Бойкот

Не купуйте товарів та користуйтесь послугами у фірм, які пов'язані з режимом. Бойкотуйте їхні ЗМІ. Поширюйте інформацію про такі фірми по соцмережах з закликом до бойкоту. Не співпрацюйте з представниками колоніальної адміністрації. Подумайте над тим, як оптимізувати свій податковий внесок –

все одно ці гроші вкрадуть, або вони підуть на боротьбу з нами.

V. Пряма дія.

Одразу забудьте про насильство. Не тому, що треба бути пацифістом, а тому що насильство неефективне. Воно лише зміцнює режим і дає підстави для репресій щодо всього опозиційного руху.

Для нас пряма дія це вуличні протести. Не зловживайте малочисельними чи середніми пікетами. Це дискредитує весь рух. Коли ви переконані, що не зможете забезпечити масовість краще проведіть флеш-моб, хеппінг, вуличну виставу тощо. Креатив часто діє краще за банальну масову акцію.

Відавайте перевагу для локальних тем перед загальнонаціональними. Головне завдання таких заходів – привернути увагу до проблеми та залучити якнайширше коло зацікавлених осіб до протесту.

VI. Тиск на владу

Тисніть на владу завжди і усюди. Подавайте в суди за ненадання виконання вимог законодавства на всіх чинах, які на це заслуговують. Типові позови легко можна знайти в інтернеті. Ходіть на прийоми громадян, щоб відстояти проблеми свого будинку, вулиці, району. Робіть масові телефонні атаки на чинущ. Пишіть скарги та складайте громадські протоколи. Не забувайте про можливість фіксувати своє спілкування на відео та диктофон. Поширюйте інформацію про ці кроки в соцмережах. Спонукайте інших до щоденного захисту власних прав.

VII. Безпека

Про безпеку під час опозиційної діяльності написано багато, від хрестоматійного «Малого конспіратора» до розлогіх інструкцій по інформаційній безпеці. Тому обмежусь нагадуванням шостої точки Декалогу «Про справу говори не з ким можна, а з ким треба».

Кожен з викладених пунктів, мабуть, заслуговує детальнішого розгляду, але інформації про це достатньо, навіть у відкритих джерелах. Головний висновок цього нариса – дійте тут і зараз! Навіть один у полі воїн є сильнішим за тисячі бариг і чиновників, які тимчасово окупували нашу країну.

Андрій Левус

продовження, початок на стор.1

«Божественний вітер»

П'ятий із великих монгольських ханів — імператор Хубілай, онук Чингізхана, вирішив захопити Японію, яку зневажливо називали «Во» - край карликів. Тоді під владою Хубілая вже були Персія, Туркестан та Золота Орда; захопив Китай, Бірму, Камбоджу і Корею. У своїх руках він зосередив більше влади, ніж сам Чингізхан.

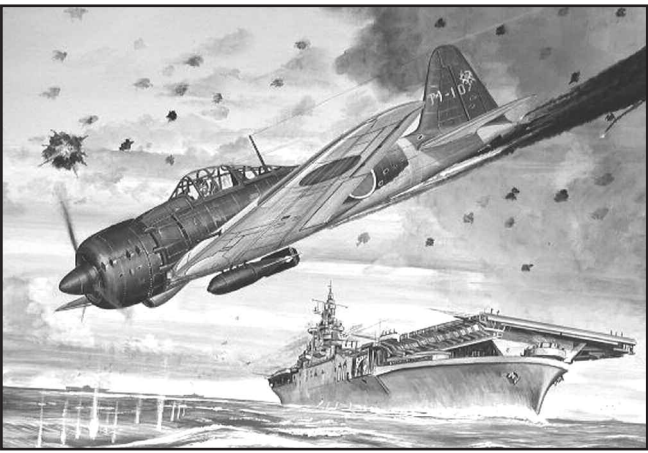
Проте його походи на японські острови завершилися повним крахом. У червні 1281 року два величезних війська Хубілая відплили до архіпелагу. У цей час у всіх синтоїстських храмах Японії відбувалися релігійні церемонії на чолі з імператором Кемейма та його сановниками, які благали богів про допомогу армії, що оборонялася.

Перша битва на острові Кюсю тривала 49 днів і закінчилася повним розгромом чужоземних полчищ, хоча монголи мали найкращу у світі військову техніку і флот. Головною силою у війні проти військ Хубілая були самураї та ніндзя. Нарешті вони отримали можливість продемонструвати своє військо мистецтво не в ім'я свого клану, а в ім'я всієї Японії. Вони, за літописними свідченнями, як вогненна лава, змели завойовників своєю натхненною і жертвовою відвагою.

Перемогу у вирішальній битві розпочали ніндзя - «воїні-тіні». Один із корейських флотоводців, побоюючись замаху, зайняв один із неприступних замків і оточив себе посиленою охороною. Коли високий військовий чин пішов до туалету, то виявилось, що він був в «місці усамітнення» не один. До туалету пробрався карлик і влаштувався у вигрібній ямі зі сплосом і дихальною трубкою. Випірнувши зі свого укриття, він пронизав корейця списом. На галас прибігла варта, але нікого не виявила.

Імперський флот нащадка Чингізхана був готовий до штурму. На суші їх чекала армія самураїв з непохитною вірою померти з честю в ім'я перемоги. І тут, немов у відповідь на молитви в усіх храмах Японії, здійнявся «божественний вітер» (камікадзе). Тайфун з руйнівною силою налетів на кораблі монгольської армії та кидав їх на рифи, могутні морські хвилі розправлялися з чужоземцями. Залишки врятованої армії Хубілая загинули від мечів і стріл японських воїнів. Після кривавого побоїща із 4000 кораблів повернулося тільки 200, а з армії у 150000 вояків (китайців, монголів та корейців) врятувалася лише п'ята частина.

За аналогією з рятівним вітром, «камікадзе» з тих часів називають воїнів-смертників, які покликані врятувати свою країну від поразки у війні, а у найкращому разі — вибороти для неї перемогу. Під час Другої Світової війни найбільш прославилися пілоти-камікадзе, які вселяли страх усьому американському флоту. З історичних хронік відомо, що літак камікадзе, який протаранив і підірвав американський корабель «Міссурі», носив ім'я «Мітсубісі Зеро».

Добровольців-камікадзе було в три рази більше від потреби. Більшість з них були двадцятилітніми студентами університетів, вихідці із самурайських кланів. Головними причинами вступу до загонів смертників були безкорислива любов до Батьківщини і сім'ї, заради слави яких молоді хлопці були готові жертвувати життям. Стати камікадзе було надзвичайно почесно. Відомий факт, коли дружина добровольця-кандидата, щоб збільшити шанси свого коханого, здійснила самогубство себе і своїх дітей.

Померти із честю за свою державу і за Імператора було вищою метою для багатьох жителів країни «Вранішнього Сонця». Камікадзе звеличували як героїв, їх поминали у святилищах як богів-камів, їхні рідні відразу ж ставали найшанованішими людьми у своєму місті чи селищі.

Підготовка війна

Найбільш промовистими є приклади і секрети підготовки японських професійних воїнів — самураїв та ніндзя, у яких були деякі схожі ознаки.

Виховання самурая починалося з народження й закінчувалося в 15 років. Юнак проходив обряд посвячення в самураї, одержував справжні бойові мечі, з якими не розлучався все життя. Кожен із самураїв мав два мечі: довгий меч —

Шлях воїна: велич меча, розуму і духу

катана, що вів його шляхом слави, і короткий - вахідзасі, що вів його дорогою честі. Катаною він захищав своє життя та вбивав ворогів. Коротким він користувався тоді, коли справа стосувалася його честі, і самурай готовий був вкоротити собі віку, щоб уникнути ганьби поразки. Меч самурая — це продовження душі, і він ніколи не розлучався з ним.

Століттями було відпрацьовано систему моральної, військової та фізичної підготовки самураїв, існували різноманітні школи та напрями бойових мистецтв. Головна їх особливість — це висування на чільне місце морально-етичного виховання. При вихованні самурая вважалося, що зробити його бездоганним професійним воїном набагато легше, ніж виховати в ньому відповідний стан духу.

Головні принципи кодексу самурайської етики «бусідо»: вірність господарю, обов'язок, мужність, скромність. У бусідо було виписано їх точне тлумачення, яке не допускало різночитань, не вимагало самостійних оцінок і міркувань. Крім професійних особливостей, притаманних стану воїнів, самурай мусив мати такі риси як доброзичливість, милосердя, жалість, великодушність та симпатію до людей.

Свої особливості підготовки також мали професійні воїни ніндзя — утаємничений клан розвідників і диверсантів. Саме ними було доведено до досконалості мистецтво підступного бою. Ніндзя шпигували, викрадали документи, вбивали з-за рогу, підпалювали. Честь і гідність сановитого самурая не дозволяли це робити, а для ніндзя такі завдання були звичайною справою.

Ніндзя-воїни були невідомі, але сам клан ніндзя здобув гучну славу і вселяв японцям забобонний страх. «Людам у чорному» приписували надприродні здібності, зв'язок із чорною магією та потойбічними силами. Але всі загадки були лише результатом посилення тренувань, що відрізнялися нещадністю до учнів. Вже у дитинстві майбутнього воїна, який лежав у люльки, розгойдували так, що вона вдярялася об стіну. Дитина поступово звикала до подібних поштовхів і вже інстинктивно стиналася при черговому поштовху об стіну. Через кілька тижнів вправу ускладнювали: дитину виймали із люльки та підвішували у вільному стані на так званих віжках. Тепер при ударі об стіну вона мала не тільки сконцентруватися, але й відштовхнутися ручкою чи ніжкою.

Приблизно з 4-5 років хлопчиків і дівчаток починали навчати бою зі зброєю і без неї, з обов'язковими акробатичними елементами. Крім фізичних навичок в учнів розвивали пам'ять, слух, зір.

Воїнів-ніндзя також навчали й акторській майстерності. Під час тривалих операцій вони освоювали, наприклад, роль божевільного ченця, купця або бродячого актора. Жінок навчали, крім усього, й мистецтву кохання. Для добування цінної інформації або запланованого вбивства вони часто вдавали чи то аристократок, чи то простих гейш. Крім того, ніндзя володіли гіпнозом та екстрасенсорними навичками.

Чесність японського воїна

Особливий соціально-політичний статус й ідеологія самураїв формувалися кілька століть. Остаточно правила їхньої поведінки на службі й у побуті закріпив «Звід законів військових домів», виданий сегуном Іеясу Токугава 1615 р. У XVII ст. в Японії було 400 тисяч самураїв, разом із членами родин чисельність цього стану сягала 2 млн. чоловік при населенні країни 28 млн. Це був дуже значний відсоток японського суспільства, який органічно і природно домінував при формуванні етнічної психології та національного менталітету.

Для сучасного японського суспільства традиції самурайства є прикладом гідності, самозречення і вірності своїм ідеалам. Культ японських лицарів-самураїв є для європейського розуміння фанатичним і жорстоким. Адже, вирушаючи у похід, самурай давав три обітничі:

- забути про свій дім;
- забути про дружину і дітей;
- забути про власне життя.

Це дозволяло йому повністю присвятити себе виконанню свого призначення і обов'язку.

Найвищою чеснотою самурая, найвищим подвигом і проявом особистого героїзму вважалася готовність зробити характер — самогубство шляхом розкраювання живота. Слово «харакірі» у дослідному перекладі означає «різати живіт». Відповідно до філософії буддизму, життєвий центр людини міститься в животі (за європейськими поняттями — у серці). Самогубство здійснювалося особливим мечем за спеціальним обрядом, який необхідно було точно виконати. Надрізи робилися по-різному, але неодмінно так, щоб нутрощі випали назовні, а виконавець обряду не вижив. Причинами самогубства були: смерть господаря, приниження честі, скоєння ганебного для самурая вчинку. Його могли також зробити за вироком суду.

У свою чергу, абсолютною догмою у філософії воїна ніндзя також була готовність виконати найважче завдання за будь-яку ціну, навіть ціною власного життя. У разі невдачі (що траплялося вкрай рідко) він сам собі виносив вирок. Головним для ніндзя було зберегти таємницю і не допустити найменшої можливості ідентифікувати їх особу і належність до клану. Якщо воїн-ніндзя не міг скористатися кинджалом або петлею, він сам собі відкушував язика і захлинався власною кров'ю.

У японській історії є випадки характеру, які важко зрозуміти європейцю. Так, брати Сакон, Наїкі й Хатімаро намагалися вбити сегуна Іеясу Токугава, вважаючи, що він несправедливо скривив їхнього батька. Замах закінчився невдало, суд засудив молодих людей до самогубства, а разом і їхнього 8-річного брата, щоб у майбутньому уникнути кровної помсти.

Дитину ще не вчили виконувати характері, справедливо вважалося, що в його віці це вміти не обов'язково. Братів хвилювало не те, що він ні в чому не винен, а те, щоб він помер правильно. Під час обряду хлопчик сів між братами, котрі, терплячи страшний біль, повільно розповідали й показували, що і як треба різати. Восьмирічна дитина мовчки й холоднокрівно виконала обряд, не згяньбивши ім'я свого роду.

Ця історія і по сьогодні є прикладом родинної честі та обов'язку. У японських школах часто проходять вистави, де згадується ця подія.

Релігія воїна

Бусідо базувалося на синтезі синтоїзму, буддизму та конфуціанства.

З японського вчення синто було запозичено й доведено до абсолюту ідею патріотизму, відданості імператору. Китайський дзен-буддизм висував концепцію самовдосконалення людини, створення потрібної психологічної налаштованості шляхом медитації та входження в небуття перед лицем смертельної небезпеки. Морально-етична доктрина конфуціанства виходила з суворой ієрархічності в суспільстві й державі, зверхності вищих за станом над нижчими і беззастережного дотримання раз і назавжди встановленого порядку.

У XVII-XIX століттях (майже 250 років) Японія була закрита для чужоземців під страхом смертної кари. Було очевидним, що вплив іноземців є неминучим; і для японців стало зрозуміло, що вони повинні протиставити міцну національну ідеологію, щоб зміцнитися у цьому суворому світі конкуренції. По суті, це включало створення державної релігії - синто і закріплення пануючої моралі - бушидо.

Синто була невід'ємним елементом у японській релігійній культурі і поєднувалася з національними прагненнями. У 1875 р. синто офіційно відокремилася від буддизму, і остаточно була систематизована в зведених законах. Вона була перетворена зі зникаючого культу в опору тогочасної держави. З 1920 року - національний моральний кодекс синто «кокумин дотоку» викладався в усіх школах; особисті, народні і громадські релігійні церемонії були єдиними для усієї держави. Синто, як національна релігія, уособлювала в собі духовну силу країни та сукупність моральних принципів японської нації.

У нінзя теж не обходилося без духовних наставників. Їхніми вчителями були ченці — ямабусі. Це найзагадковіша із сект, що будь-коли існували в Японії. Слово «ямабусі» означає «ті, що сплять в горах», записують його ієрогліфом, що означає поняття «святий», «абсолютно мудрий». Нарівні з тайтсами буддизму адепти ямабусі, будучи аскетами та відлюдниками, навчали самовдосконаленню, рецептів отрут швидкої та повільної дії, лікарському зціленню та знахарству.

Нова ера. Трансформація філософії самурая.

Під час Другої Світової війни самурайська армія зазнала поразки. Імператор Японії підписав капітуляцію після того, як американці скинули дві атомні бомби на Хіросіму і Нагасакі. Тисячі японських солдат вчинили характері, щоб зберегти честь в очах своїх нащадків. 1947 року, згідно міжнародних договорів, Японії заборонили мати регулярну армію. Країна була позбавлена частини території та знищена економічно.

Майже стомільйонна нація перебувала на межі голоду. До 1949 року кожному японцю щоденно гарантувалася соціальна допомога — «патріотичний пайок», куди входила пригоршня рису та кружечок моркви.

До цього слід додати і жорстокі примхи природи та географічного розташування: виверження вулканів, землетруси, тайфуни і паводки, які завдають шкоди мільйонам японців. Японія дуже бідна на природні ресурси, змушена імпортувати аж 92% потрібної сировини і 86% енергії. За сукупністю обставин, «Країна Вранішнього Сонця» мала усі шанси зайняти місце серед «країн третього світу».

Але нащадки самураїв прийняли і цей виклик. Вони запозичили почали служити своєму господарю — своїй країні. Японське суспільство залишилося незламним морально, де дух самураїв кликав їх сповнити свій обов'язок: відбудувати країну, за яку вмирали попередні покоління.

Зараз ця країна займає перше місце в світі за індексом якості життя, 2-ге місце за показниками ВВП, 3-є — за купівельною спроможністю. Японія посідає перші місця у світі за виробництвом автомобілів, тракторів, суден, металургійного устаткування, побутової електротехніки, роботів тощо.

Самурайство набуло у наш час новітніх зовнішніх форм, за порівняно короткий час зробило з країни могутню світову державу. Економічне диво в Японії стало можливим завдяки не просто прагненню до результату, а повазі до праці. Як говорить кодекс бусідо: важлива не мета — важливий шлях. У нашому розумінні — цінністю є не те, що ти досягнув у житті, а те - як ти прожив це життя.

Самураї стали великою історією. Саме вони створили ту Японію, яку ми знаємо. Їхня слава сягнула таких меж, що з часів середньовічної Японії по цей час поширене прислів'я: «Серед квітів — вишня, серед людей — самурай». Це означає, що самураї — найкращі з людей, як вишневий цвіт для японців найкращий з усіх квітів.

**Ярослав Ілляш,
Голова МНК у 2007-2011 рр.**

Теренова гра «Гурби-Антонівці-2011» оголошує мобілізацію!

Цього року гра відбудеться з 30 квітня по 3 травня 2011 року у лісовому масиві між селами Антонівці на Тернопільщині та Гурби, що у Рівненській області. Ця легендарна спортивно-патріотична теренова гра веде свою історію з 2003 року. У «Гурбах-Антонівцях» брало участь близько трьох тисяч молодих людей з усіх куточків України.

Теренову гру було започатковано ВМГО «Молодіжний

Националістичний Конгрес». Назву вона отримала від найбільшого бою в історії Української Повстанської Армії на межі сучасних Рівненської та Тернопільської областей. Саме тут 67 років тому підрозділи Української Повстанської Армії потрапили в оточення військ НКВД, так званий «Гурбеньський мішок». П'ять тисяч українських героїв мужньо боролися проти понад 35 тисяч окупантів за підтримки танків, літаків та бронепойзду; і після кількох виснажливих днів бою вирвалися з оточення. Цей бій увійшов в історію як одна із героїчних сторінок національно-визвольної боротьби - найбільший бій УПА, де українські повстанці показали кращі взірці партизанської стратегії і отримали тактичну перемогу над ворогом.

Суть теренової гри полягає в тому, що учасники діляться на дві команди (2 куреня, кожен поділяється на сотні, чоти, рої, - так, як і в УПА), які змагаються між собою за прапори одна одної та за кількість «вбитих» гравців суперника. При цьому кожна з команд суворо дотримується правил чесної гри, прояви негідної поведінки та порушення правил під час її проведення можуть каратися дискваліфікацією гравця; пияцтво тут суворо заборонено. За дотриманням правил слідкують спостерігачі, основні суддівські функції здійснює Рада Вищих Спостерігачів.

Перемогу отримує той, хто захоплює прапор противника і при цьому відстоює свій. З кожним роком це робити стає все складніше, адже командири «куренів» досконало вивчають терен гри, вдосконалюють тактику і стратегію, застосовують сучасні технічні можливості для вдалих маневрів.

Популярність гри з кожним роком зростає. Протягом 2008-2009 років гра вийшла на міжнародний рівень - її відвідали гості з Польщі, Білорусі та Росії. Минулого року її проведення було підтримано на рівні Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту. У 2010 році теренова гра «Гурби-Антонівці» увійшла до TOP-10 (8-ме місце) у номінації «Найефективніші молодіжні ініціативи України», за моніторингом Агентством Стратегічних Досліджень.

Детальнішу інформацію про гру (враження учасників, правила та положення, відео, фотографії, статті та ін.) можна знайти тут: <http://gurby.org.ua/>

Усі, хто має бажання взяти участь у спортивно-патріотичній тереновій грі «Гурби-Антонівці-2011», **мають зголоситися до 15:00 22 квітня 2011 року**. Кандидат, щоб отримати право на участь у грі зобов'язаний:

1. Досконало вивчити Правила і Положення гри.
2. Заповнити анкету.
3. Написати заяву. до них додається:

Керівництво та членство Молодіжного Националістичного Конгресу висловлює щирю подяку усім добродіям, жертводавцям та організаціям, які сприяли діяльності нашої організації у грудні 2010 - лютому 2011 року.

Організації:
МБУ «Центр Национального Відродження ім. С. Бандери» (Київ, Україна)
Мережа громадської дії «ОПІР» (Київ, Україна)

Добродії:
Адольф Гладилович (Монреаль, Канада)
Володимир Гнип (Ноттінгем, Англія)
Володимир Науменко (Київ, Україна)
Валентин Наливайченко (Київ, Україна)
Олександр Данилюк (Київ, Україна)

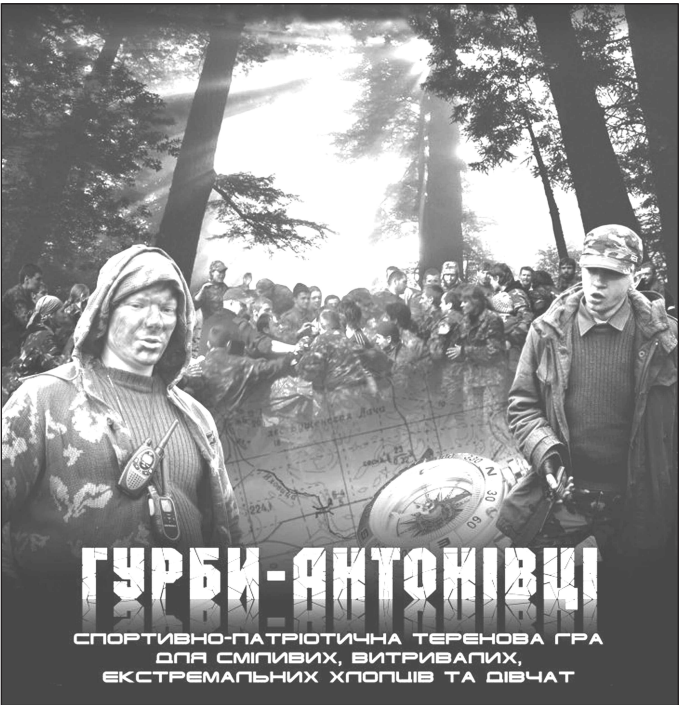
- а) копія паспорта (1,2 стор., прописки);
  - б) копія ідентифікаційного коду.
4. Якнайшвидше направити заявку до Оргкомітету гри (ЦП МНК): **01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 9, прим.4, тел. (044) 234-70-20, факс (044) 246-47-83, e-mail: mnk@ua.fm**, або заповнити її on-line на сайті <http://gurby.org.ua/>
5. Після затвердження кандидата учасником гри, останній зобов'язаний сплатити внесок 50 (п'ятдесят) грн. на організацію та проведення гри командами-учасниками (**Кошти сплачуються: «Приватбанк», картка № 4405 8858 1162 5349, на ім'я Кузан Сергій Васильович**). Платник повинен заздалегідь поінформувати оргкомітет про переказу коштів). Після оплати внеску кошти не повертаються.
6. Оргкомітет підтверджує участь у грі до 23 квітня. Особи, чия заявка не підтверджена або які не подали заявки та прибули на гру, не допускаються до гри за жодних обставин.

Організатори достроково припиняють зголошувальну кампанію на момент наявності 300 затверджених заявок!

Зголошуйся в регіонах:

*Курінь, керівник – Беня Андрій - golnach@gmail.com
(зголошуються з Київської, Львівської, Волинської, Полтавської, Рівненської, Вінницької, Житомирської, Миколаївської, Дніпропетровської, Кіровоградської, Луганської, Донецької, Херсонської областей та міста Києва).

*Курінь, керівник - Букін Андрій - 4429903@i.ua (зголошуються з Сумської, Тернопільської, Запорізької, Закарпатської, Івано-Франківської, Харківської, Хмельницької, Чернівецької, Чернігівської, Черкаської, Одеської областей та АР Крим).

Кращі учасники будуть нагороджені символікою гри та цінними подарунками від Центрального Проводу Молодіжного Националістичного Конгресу.

Свій до свого по своє!

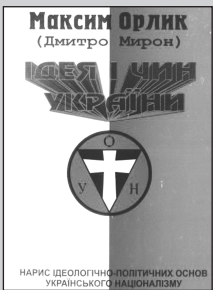
**І.Драч, В.Черняк, Р.Коваль та інші
«Українська афористика»**

«Українська афористика» є найповнішим виданням вітчизняних афоризмів від найдавніших часів до наших днів. У збірці представлено понад 3500 афоризмів ста авторів. Багату афористика проходить крізь всі періоди української історії: від Київської Русі через козацьку добу до держави України, яка постала наприкінці XX століття.

Книга може стати посібником для українського вчителя, студента і школяра.

**Максим Орлик (Дмитро Мирон)
Ідея і Чин України**

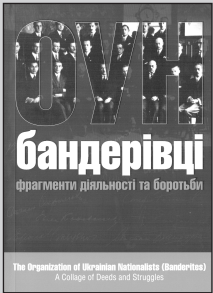

Світоглядно-ідеологічна праця Дмитра Мирона ("Орлика") "Ідея і Чин України" вперше виходить друком в Україні. Книга присвячена теоретичним аспектам українського революційного націоналізму.

Написана в кінці 30-х років XX ст., вона є документом епохи, актуальність думок Дмитра Мирона і сьогодні очевидна.

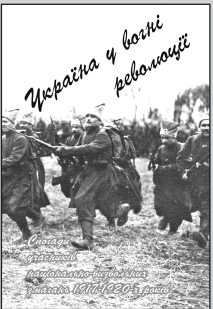
Розрахована насамперед на істориків, політологів, студентів-гуманітаріїв, активістів патріотичних партій та громадських організацій, а також для широких кіл громадськості.

**ОУН (бандерівці):
фрагменти діяльності та боротьби**

Діяльність ОУН та її членів привертала увагу закордонних політиків, громадськості, журналістів й не давала забути, що Україна, хоч і поневолена, існує та змагає до незалежності. Жертви, складені для здобуття Української Держави, числилися сотнями тисяч, але це не припиняло боротьби, а лише служило новим поколінням взірцем віри та посвяти.

Україна у вогні революції

Збірка спогадів безпосередніх учасників національно-визвольної боротьби українського народу за власну державність у 1917-1920-х роках.

До книги увійшли спогади Юрія Липи, генералів Армії Української Народної Республіки Володимира Сікевича, Олександра Вишнівського, Михайла Крата та інших учасників боротьби за волю.

Рекомендується історикам та всім, хто цікавиться минулим рідного краю

Книга-поштою: для замовлення книг поштою необхідно звернутися за вказаною нижче адресою МНК, скринькою book_mnk@ua.fm або телефонічно та вказати назви та кількість книг, ПІБ, повну поштову адресу з індексом

**Цей номер «ТЕРЕН УКРАЇНА»
вийшов за сприяння
Юрія Поканевича (Київ, Україна)**

Ти можеш знайти нас:

Волинь - 093-677-47-08 (Біра), mnk.volyn@gmail.com
Дніпропетровська обл.- 096-235-68-54 (Роман), mnk_dp@ua.fm
Донецька обл. - 095-182-94-17 (Василь), mnk@ua.fm
Житомирська обл. - 098-713-02-31 (Павло), mnk.zhytomyr@gmail.com
Закарпатська обл. - 067-729-13-75 (Віталій), vital_mnk@ukr.net
Запорізька обл. - 050-148-80-34 (Юрій) mnk@ua.fm
Крим - 067-653-71-94 (Володимир), volodymyr_selivanov@meta.ua
Луганська обл. - 095-566-43-88 (Олексій), naviy@i.ua
Львівська обл. - 063-263-88-28 (Андрій), mnk-lviv@ua.fm
Миколаївська обл. - 066-155-04-10 (Володимир), sychgora@gmail.com
Полтавська обл. - 095-828-18-37 (Дмитро), mnk_poltava@ukr.net
Рівненська обл. - 096-821-83-66 (Юля), ulichka1992@ukr.net
Сумська обл. - 095-731-29-88 (Наталія), sumy.mnk@gmail.com, 097-168-84-11, 095-442-99-03 (Андрій), 4429903@i.ua
Тернопільська обл. - 097-979-19-45 (Богдан), mnk.ternopil@gmail.com
Харківська обл. - 066-340-26-92 (Сашко) mnk_kharkiv@ua.fm

Київ - 097-675-22-35 (Сергій), 063-804-29-66, mnk_kyiv@ua.fm
Ти можеш завітати до нас на збори щоп'ятниці о 19-00 за адресою вул.Ярославів Вал, 9.

«ТЕРЕН УКРАЇНА»

заснований Олександром Богатирчуком у 2002 році

Головний редактор: Ярослав Ляш
Редакція: Діана Сергієнко, Олексій Довбиш, Сергій Пархоменко, Сергій Кузан, Людмила Редько, Оксана Кузан.

Редакція зберігає за собою право редагувати та скорочувати текст.
Редакція не несе відповідальності за думки, висловлені авторами.
При передруці посилання на «ТЕРЕН УКРАЇНА» обов'язкове.

Друк: ТОВ, «Ціцера», вул. Дегтярівська, 21.
Замовлення 14/03-11
Наклад - 10000

**Адреса редакції: 01034, м. Київ
вул. Ярославів Вал, 9, оф. 4,
тел. (044)234-70-20**

**www.UkrNationalism.org.ua
e-mail: mnk@ua.fm, info_mnk@ua.fm**

Засновник: ВМГО «Молодіжний Националістичний Конгрес»

Свідцтво серія: КВ, № 13248-2132р
від 08 жовтня 2007 року

Розповсюджується безкоштовно